

Traian Băsescu

Președintele Băsescu dorește o reformă pe termen lung

Pact politic, pe tema educației, până la sfârșitul anului

Anul VI • nr. 24 • septembrie 2007 • 3 RON

EDUCAȚIE ȘI ATITUDINE

ȘCOALA românească

Singura revistă care spune lucrurilor pe nume

Director fondator: Cătălin Croitoru

www.scoalaromaneasca.ro

Redactor-șef: Dragoș Constantin Neacșu

OPINII

PAG. 7

Abăscăliței

Trebuie să încep prin a-mi face mea culpa...

Cândva, când am fost blagosloviți cu unii miniștrii gen „Virgil Petrescu“, am crezut că mai rău de atât nu se poate.

Recunosc că m-am înșelat!

INTERVIU

PAG. 5

Excursii de pregătire subvenționate de FEN

DOSAR

PAG. 14-15

Legea Învățământului, aproape istorie

Una dintre caracteristicile învățământului românesc, fie că vorbim de cel pre-universitar sau universitar, a constat, după 1990, în schimbarea la nesfârșit a legislației.

ȘCOALA LU' Găzdaru

Evoluțiile învățământului și a societății impun noi cerințe dascălilor. Plecând de la acest mesaj, Comisia Comunității Europene a trimis Consiliului și Parlamentului European un studiu pentru îmbunătățirea calității studiilor și a pregătirii dascălilor care trebuie să devină un obiectiv major al sistemelor educative europene.

pag. 8-10

ȘCOALA GĂLĂȚEANĂ

PAG. 4

După ce a numărat stelele de pe steagul UE, Adomniței a început să numere schimbările legilor nemodificate

Adomniței – domnița blondelor din Guvern!

Ministrul Educației Cercetării și Tineretului, Cristian Adomniței, iese din nou la rampă cu materie primă pentru presă! După ce a confundat numărul stelelor de pe drapelul Uniunii Europene cu numărul jucătorilor dintr-o echipă de rugby și apoi a dat vina pe consilierii lui că nu l-au informat cum trebuie, ministrul Agafței(!) ar fi reușit cu brio să-l facă pe Caragiale să se prăpădească de răs.

OFERTĂ specială pentru membrii FEN

Universitatea Creștină „Dimitrie Cantemir” împreună cu Federația Educației Naționale au stabilit în baza unui parteneriat ca toți membrii FEN și copiii acestora care aleg să urmeze o facultate din cadrul instituției să beneficieze de o reducere de 20% din taxa de școlarizare.

Pentru mai multe detalii vă rugăm să vă adresați secretariatului FEN la tel.: 021/337.11.40 sau la email: office@fen.ro

Oferta Universității o puteți găsi la site-ul de Internet: www.ucdc.ro

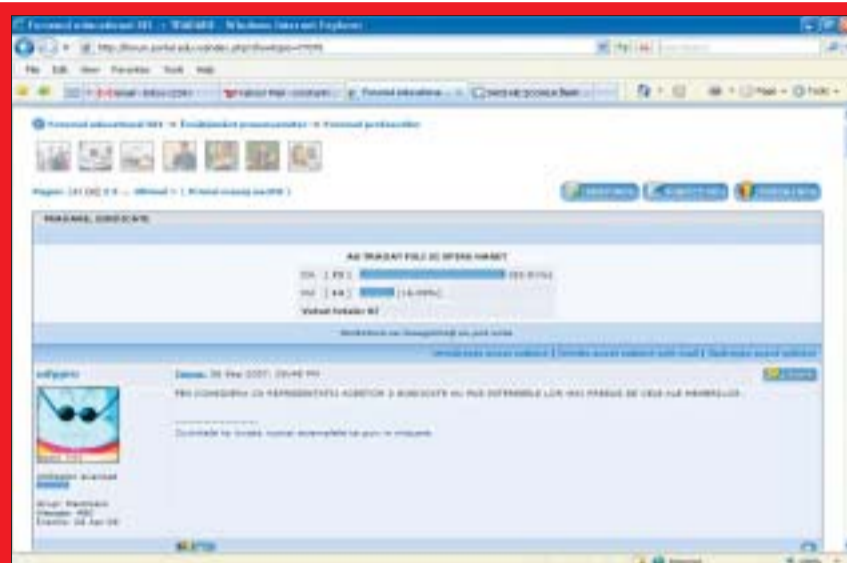
ȘTIRILE LUNII • ȘTIRILE LUNII • ȘTIRILE LUNII • ȘTIRILE LUNII • ȘTIRILE LUNII

Fonduri destinate îmbunătățirii infrastructurii IT

Reprezentanții Ministerului Educației și cei ai Ambasadei Statelor Unite ale Americii, au încheiat un acord privind un împrumut nerambursabil acordat MECT de către U.S. Trade and Development Agency (USTDA). Împrumutul se ridică la 366.841 dolari și va fi folosit la elaborarea unui studiu de fezabilitate pentru îmbunătățirea infrastructurii IT în școli, universități și centre de cercetare. Rezultatele studiului vor permite MECT să actualizeze rețelele existente de tehnologie a informației pentru a atinge obiectivele specificate în Planul Național de Dezvoltare a României (2007- 2013). Prin acest proiect, ministerul va putea să stabilească o rețea integrată pentru educație și tehnologii (INET). Sistemul va da posibilitatea utilizatorilor (formatori și administratori de școli, universități, centre de cercetare și companii private) să îmbunătățească sistemul educațional. În perspectivă, exploatarea tehniciilor moderne de învățare la distanță și e-learning, prin INET, va crea oportunități de dezvoltare a pieței muncii pentru tinerii români.

Mesajul lunii

Ați mai văzut profi necalificați care predau opțional? La școala Dragoș Vodă din județul Călărași se poate! Asta nu e ilegal? Eu nici nu am vrut să fac opționalul de informatică și m-am trezit cu nota 2 în catalog! Trebuie să mănânce și el o pâine, dar înainte s-o mănânce nu trebuie să o și merite? Și degeaba ne plângem noi la director, când unii profi sunt puși în posturi pe pile. Ce pot eu să învăț de la unul care abia a terminat liceul cu nota de trecere? (am și eu net acasă și rezultatele de la bac se găsesc foarte ușor)... ca să nu mai vorbim că nici măcar nu știe să deschidă un calculator. Domnii inspectorii ar trebui să mai verifice pregătirea personalului înainte să permită unor imitații de profesori să își bată joc de o generație întreagă de elevi... sau de mai multe generații, dacă mai ține pila.
(UN ELEV DORNIC SĂ ÎNVEȚE)

TRĂDARE !!!

Un nou sondaj pe forumul de discuții al portalului Ministerului Educației a stârnit o discuție aprinsă despre sindicate. În numai câteva zile 73 de forumiști din 87 consideră că FSLI și Federația „Spiru Haret” au trădat mișcarea sindicală în momentul în care au fost de acord cu legile propuse de Ministerul Educației.

Ce spun forumiștii:

PROF 257

Bineînțeles... Este evident de la o poștă: cum poți să fii 100% de acord cu propunerile proaste ale unui ministru gen Adomniței, care recunoaște el însuși că e paralel cu învățământul?? De aia, că FSLI „se are bine” cu PNL-ul, iar Spiru Haret e un fel de „pseudosindicat”... nici nu mai știi cine e șeful acolo... ori Izvoranu, care a uitat să iasă la pensie, ori Nistor?? Sat fără câini... Dar am auzit că se vor schimba liderii acestor două sindicate... FEN este sindicatul adevărat!

UDYPRO

Chiar mâine voi face o cerere să nu mai plătesc FSLI-ul.

PAVELPUIUT

Nu au trădat ci... „doar” au fost de acord „un pic” cu ministeru’. Este cel puțin amuzant cum unele cadre didactice încearcă tot soiul de explicații abracadabrante ca să demonstreze ei cum că cele două sindicate n-au trădat. Se vede clar, „de la o poștă” acest lucru și nici n-ar mai trebui să se dezbate acest aspect. Șefii celor două sindicate au văzut greșeala fatală pe care au făcut-o în sensul că se constată o migrație masivă către celălalt sindicat din preuniversitar, dar eu zic că e târziu să se mai „spele” din imagine.

NICKUS

În această săptămână peste 250 de sindicaliști de la FSLI și de la Spiru Haret au trecut la sindicatul FEN. La mai mare!

FEN cere începerea negocierilor

Federația Educației Naționale l-a solicitat printr-o scrisoare deschisă premierului Tăriceanu ca, în baza prerogativelor pe care le are, să dispună de urgență începerea negocierilor privind creșterile salariale pentru 2008. „Nu vrem să fim puși în situația de a negocia ceva ce s-a stabilit deja prin proiectul de buget pe anul viitor pe care dorim să-l punem într-o primă discuție în următoarea ședință de Guvern. De asemenea, vrem să vă aducem la cunoștință că la Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului nu au fost niciun fel de discuții pe proiectia bugetară pentru învățământ pe anul viitor. Este inadmisibil ca într-un stat democrat, care se dorește a fi și european, partenerii sociali să fie desconsiderați în acest fel de către ministrul Educației, Cristian Adomniței, și implicat de către Guvern. Domnule prim-ministru, dorim să vă amintim că acesta este cel de-al patrulea demers al Federației Educației Naționale prin care cerem începerea negocierilor. În ceea ce privește unele acțiuni ale ministrului Adomniței, care ar putea avea caracter infrațional, considerăm, domnule prim-ministru, că ar fi normal ca în calitatea de premier al unui stat membru al UE să-i solicitați ministrului Educației să demisioneze”, se arată în scrisoarea trimisă de FEN premierului.

Legile educației se lasă așteptate

Deși trebuie să le pună de mult pe site-ul Ministerului Educației, Cristian Adomniței, se pare că dorește să prelungească cât mai mult momentul punerii în dezbatere a legilor învățământului. Asta după ce ministrul a declarat că aceste legi sunt gata și vor ajunge în parlament la 1 noiembrie, după o lună de dezbateri publice. Trebuie spus că FEN a fost singura federație care nu a dorit să participe la simulacrul organizat de ministru.

PREMIANT

PROFESORUL ROMÂN

Pentru că a îndurat cu strășnicie toate schimbările haotice și a reușit să nu își piardă demnitatea.

REPETENT

CRISTIAN ADOMNIȚEI

Ministrul Educației și-a demonstrat încă o dată partizanatul sindical și a acuzat Federația Educației Naționale pentru că nu a dorit să participe la simulacrul de negocieri pe tema noilor legi ale educației.

CĂUTĂM COLABORATORI!

Ești elev, student, jurnalist sau profesor? Crezi că ai ceva de spus în ceea ce privește educația din România? Vino alături de noi. Trimite un CV și două-trei articole pe adresa de e-mail: redactia@scoalaromaneasca.ro și în cel mai scurt timp posibil o să te contactăm.

SCOALA
românească

Str. Justiției nr. 65,
Sector 4, București

Tel.: 021/337.11.40; 021/337.11.85

Fax: 021/337.01.17

Director fondator
Cătălin Croitoru
(catalin@scoalaromaneasca.ro)

Redactor-șef:
Dragoș Constantin Neacșu
(redactia@scoalaromaneasca.ro)

Senior editor:
Constantin Ciosu
(sindicat@scoalaromaneasca.ro)

Publicitate:
0788.880.200
(comercial@scoalaromaneasca.ro)

DTP:
Omni Press & Design
(art@opd.ro)

„Școala românească” folosește
fotografii din arhiva cotidianului
„Realitatea românească”

Tipar:
SC Safo Prod SA – Grupul de
Presă și Tipografie Romprint
Str. Piața Presei Libere nr. 1,
Sector 1, tel.: 224.27.90,
e-mail: costel.danciu@xnet.ro

Publicația în curs de auditare BRAT
ISSN 1453 – 7842

PRECIZARE: Autorul răspunde din punct de vedere juridic pentru conținutul articolului. De asemenea, agențiile de presă și personalitățile citate poartă integral răspunderea afirmațiilor conținute în textul preluat și difuzat.

Președintele Băsescu dorește o reformă pe termen lung

Pact politic, pe tema educației, până la sfârșitul anului

A doua întâlnire a Comisiei Prezidențiale pentru Analiza și Elaborarea Politicilor din Domeniile Educației și Cercetării din România, în forma extinsă în care sunt incluși și actorii actului educațional, a avut loc la 13 septembrie, discuțiile fiind conduse chiar de președintele Băsescu.

► DRAGOȘ NEACȘU

În cadrul dezbaterilor, șeful statului a arătat că obiectivul Comisiei este de a conveni cu partidele politice, până la sfârșitul acestui an, un pact care să întrunească consensul. „Sunt convins că, lansate în dezbateri publice, aceste lucruri vor fi pozitiv abordate de partide. Mai mult decât atât, sunt două partide destul de mari, PSD și PD, care mi-au transmis, încă dinainte de vacanța parlemen-

„Este nevoie de o dezbateră reală pe tema schimbărilor din învățământ. Nu poți să propui astăzi niste legi și mâine să le implementezi fără a face un studiu de impact. Este în joc viitorul României”, crede Cătălin Croitoru.

tară, scrisori prin care își arată deschiderea de a fi parte la un pact național pentru educație. Și eu sunt convins că partidele vor fi deschise pe această temă, având în vedere că dezbaterile publice nu se vor adresa partidelor politice, ci se vor adresa românilor. Reacțiile vor trebui luate în considerare și partidele, dacă își justifică existența de partide politice, vor trebui să țină cont de opțiunea populației”, a adăugat Președintele.

Fără reprezentanți guvernamentali

Trebuie spus însă că la discuțiile de la Cotroceni nu au participat

Elementele principale ale reformei din învățământ

Președintele Traian Băsescu a ținut să aducă aminte și la deschiderea anului universitar despre Pactul pentru educație, care, în opinia șefului statului, va trebui să cuprindă și următoarele elemente:

1. Este vorba, mai întâi, despre calendarul acestei schimbări profunde a sistemului. Modernizarea educației trebuie să aibă loc în perioada 2008-2013, astfel încât în 2014, atunci când un nou buget al Uniunii Europene va intra în vigoare, școala românească să fie perfect sincronizată cu realitățile școlilor europene.
2. Alocarea a minimum 6% din PIB pentru educație trebuie garantat pentru întreaga perioadă 2008-2013, cu posibilitatea de a spori în funcție de nevoi, ca și de resurse, finanțarea educației pentru a o așeza pe o temelie solidă, pe durată medie și lungă.
3. Transformarea educației timpurii într-un bun public, de o educație școlară obligatorie de 10 ani și de acces neîngrădit la educație gratuită de 13 ani.
4. Descentralizarea financiară, definirea politicii de resurse umane și adaptarea curriculumului în funcție de nevoile specifice fiecărei comunități reprezentată modalitatea prin care părinții, autoritățile locale și societatea civilă pot deveni parteneri responsabili ai formării viitoarei generații de elevi.
5. Al cincilea punct al pactului are în vedere diferențierea principiului finanțării educației în funcție de nivelul acesteia: astfel, principiului „finanțarea urmează elevul” aplicabil în învățământul primar, gimnazial și liceal trebuie să fie completat cu principiul „finanțării multianuale pe cicluri de studii și bazat pe proiecte” în învățământul universitar. Dacă finanțarea urmează elevul, atunci școlile mai bune vor avea căutare, iar cele care n-au performanță vor fi obligate să se redreseze. Dacă în universități, se va trece la finanțarea pe bază de proiecte a unor cicluri de studii, s-ar putea ajunge la atât de necesara diferențiere a Universităților. Nu mai putem accepta situația actuală în care doctorele se fabrică pe bandă rulantă și cercetarea e în multe cazuri irelevantă.
6. Așezarea elevului sau studentului în centrul educației prin adoptarea unei carte a drepturilor și libertăților educației. Învățământul românesc nu are nevoie doar de un statut al personalului didactic, ci și de un statut al elevului și al studentului. Tutoratul profesorilor trebuie construit în acest cadru oferit de drepturile și libertățile elevilor și studenților.
7. Definirea unor zone de educație prioritară, pentru a depăși decalajul care separă în mod dramatic mediul rural de cel urban sau diferite categorii de cetățeni români. Principiul solidarității impune societății un efort suplimentar acolo unde există diferențieri, discriminări sau decalaje care tind să-i excludă, să-i marginalizeze, să-i dezavantajeze pe unii dintre semenii noștri.

reprezentanții Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului și Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse. Cu toate că au fost invitați aceștia nu au dorit însă să ia parte la discuții. „Ministerul Educației și Ministerul Muncii nu au vrut să trimită pe nimeni, deși Ministerul Educației fusese invitat să participe cu opt reprezentanți, doi pentru învățământul superior, patru pentru învățământul preuniversitar și alți doi pentru cercetare. Au fost prezente și structuri care țin de Guvern. Agenția pentru verificarea calității educației, a fost prezentă, cum, de asemenea, a fost prezent președintele Comisiei de învățământ din Se-

nat, reprezentând și Comisia de la Cameră, a fost și doamna rector Andronescu. Ministerul cred că nu a înțeles. Ei înțeleg o competiție, noi nu discutăm despre o competiție”, a apreciat președintele Traian Băsescu.

Acuzele ministrului

Chiar dacă nu a participat la discuțiile de la Cotroceni, ministrul Educației, Cristian Adomniței a ținut să-i reproșeze președintelui Băsescu că folosește comisia prezidențială pentru educație ca armă politică, în același timp, atrăgând atenția șefului statului că doar Ministerul Educației este responsabil de elaborarea politicilor edu-

„Sunt două partide destul de mari, PSD și PD, care mi-au transmis, încă dinainte de vacanța parlamentară, scrisori prin care își arată deschiderea de a fi parte la un pact național pentru educație”, a declarat Traian Băsescu.

cației.

Demnitarul a subliniat că declarațiile de joi ale președintelui Traian Băsescu sunt menite să provoace „incertitudine și neliniște între elevi, studenți și profesori”. El a subliniat că din această cauză președintele demonstrează că nu vrea cu adevărat înființarea unui pact transpolitic pentru educație. Mai mult, Adomniței spune că potrivit legii, inițiatorul politicilor în domeniul educației este doar minis-

terul de resort, declarându-l „repent” pe președinte la examenul de procedură. Vorbele dure ale ministrului au venit după ce Traian Băsescu, în cadrul declarației de la sfârșitul întâlnirii, a spus despre ministrul Educației că a rămas „corigent la construcții”, făcând referire la faptul că instituțiile de învățământ din România nu au fost renovate și nu sunt pregătite pentru începerea anului școlar și universitar.

ȘCOALA
românească

te ajută!

Ai o problemă? Ai ceva de spus?

Vrei să semnalezi o ilegalitate și nu ai unde?

Revista ȘCOALA românească

îți oferă șansa să te exprimi,

să arăți adevărata față

a învățământului românesc.

Scrie-ne pe adresa redacției sau la e-mail:

redactia@scoalaromaneasca.ro.

Împreună vom readuce Învățământul unde îi este locul. Suntem aici ca să te ajutăm!

După ce a numărat stelele de pe steagul UE, Adomniței a început să numere schimbările legilor nemodificate

Adomniței – domnița blondelor din Guvern!

► **BOGDAN NISTOR**

Ministrul Educației Cercetării și Tineretului, Cristian Adomniței, iese din nou la rampă cu materie primă pentru presă! După ce a confundat numărul stelelor de pe drapelul Uniunii Europene cu numărul jucătorilor dintr-o echipă de rugby și apoi

pe secura războiului. Și nu ne-ar mira foarte tare dacă ar intra în grevă, pentru că din ce-am auzit cam toata suflarea dascălilor din Federația Educației Naționale (FEN) este nemulțumită de atitudinea tânărului ministru! Ministrul Adomniței a afirmat la Galați, la reuniunea inspectorilor școlari din toată țara, că nu-i este frică de mișcările sindicale

discutat cu acestea problema pachetului de legi, care este un lucru la care Ministerul Educației putea să lucreze fără să întrebe pe nimeni. Făceam proiectele, și le puneam în discuție publică. Abia atunci, conform legii, puteam să mă consult cu sindicatele, cu profesorii, cu oricine din România. Dar am preferat să punem mai întâi toate întrebările,

desființat pe tânărul ministru după ce a ascultat înregistrarea conferinței de presă. „Domnului ministru nu trebuie să-i fie frică de o federație sindicală, ci trebuie să-i fie frică de ceea ce face dumnealui. Trebuie să-i fie frică și să se gândească foarte bine că gestionează un sistem cu aproape 400.000 de salariați care nu seamănă nicidecum cu un șantier de construcții. Nemulțumirea noastră finală este de fapt nemulțumirea salariaților din învățământ, și anume de prezența acestui sinistru personaj în fruntea ministerului. N-are nicio legătură cu ministerul educației, din păcate se pare ca n-are nicio legătură cu educația. Pentru că dovedește cu fiecare intervenție pe care o are lucrul acesta. A gestiona cel mai mare sistem bugetar, sistemul care are cei mai mulți intelectuali în modul în care o face dumnealui, este cel puțin revoltător și urmările nu vor întârzia să apară. Domnul ministru n-are niciun fel de idee despre ceea ce înseamnă învățământul. Se pare că este atât de orgolios încât nici măcar nu-și ascultă consilierii, cei care se pricep la învățământ. De altfel din propria declarație rezultă clar că intervențiile dumnealui pe pachetul de lege vizează păreri personale care țin mai mult de manageriatul învățământului, ori învățământul nu înseamnă numai manageriat“, a tunat Constantin Ciosu.

legi au fost îndelung dezbătute și de către minister și de inspectorate, profesori, universități, consilii naționale a rectorilor și mai ales sindicate și acum vom prezenta rezultatul discuțiilor. Nu este nimic făcut pe picior, este rezultatul muncii de aproape un an de zile. Tot ce s-a obținut în acea dezbateră este inclus în noul pachet. Va mai fi o dezbateră publică, dar eu mă aștept ca la acea dezbateră să nu mai fie multe lucruri de spus pentru că actorii principali s-au implicat, și-au spus punctele de vedere. Deci asta a însemnat consultarea cu profesorii, cu sindicatele, cu rectorii, cu studenții. Evident că va urma perioada legală de consultare de 30 de zile, dar ea a avut loc de facto înainte de a lansa pachetul. Ceea ce voi pune în dezbateră publică, nu ceea ce crede lumea că ar fi neapărat ideile mele, evident că unele sunt și ideile mele care vin dintr-un simț practic dacă vreți, dar sunt rezultatele tuturor discuțiilor și tuturor observațiilor făcute de către acești participanți după prima postare pe Internet a pachetului de legi“, afirmă Cristian Adomniței. Lăsând la o parte aspectul ușor comic al declarațiilor ministrului Educației, Constantin Ciosu este convins că pachetul de legi nu va trece de Parlament. „Categoric acest pachet de legi nu va trece. Pentru că din fericire, acest pachet va trebui supus discuției publice, lucrul acesta trebuia făcut înainte de a și-l asuma cu cei are cântă în același cor cu el, și mă refer aici la FSLI și Spiru Haret. Pachetul acesta de legi va trebui supus discuțiilor publice. Intervențiile vor fi de substanță și au menirea de a schimba tot ce a stricat acest ministru cu acoliții dumnealui și urmează apoi Parlamentul. Deși nu ne interesează prea mult declarațiile politice, două partide care au o reprezentare foarte bună în Parlament s-au declarat deja împotriva acestui pachet de legi și sunt dispuși fie să-l modifice, fie să voteze împotriva lui“, a mai spus Constantin Ciosu.

a dat vina pe consilierii lui că nu l-au informat cum trebuie, ministrul Agafitei(!) ar fi reușit cu brio să-l facă pe Caragiale să se prăpădească de râs. Întrebat de un reporter de ce nu mai coincide pachetul de legi ale educației propus în iarnă de fostul ministru Hărdău cu cel propus acum de domnia sa, tânărul ministru a spus că legile sunt aceleași, numai că... le-a schimbat conținutul. Cu alte cuvinte, Cațavencu știa de ce a scos replica celebră „să se schimbe totul, dar să nu se modifice nimic“. La așa declarație, așa învățământ, care merge cum merge! De aceea unul dintre cele mai mari sindicate din educație stă pregătit să dezgroa-

și i-a îndemnat pe liderii acestora să facă tot ceea ce cred că este bun pentru învățământ. „Le urez celor care conduc Federația Educației Naționale și membrilor de sindicat din FEN să facă tot ce cred ei de cuviință ca să ajute sistemul educațional. Dacă ei cred că a face grevă este un mijloc care să-i ajute, sunt liberi să o facă, nu am niciun fel de problemă. Evident că nu mă sperie, ci, dimpotrivă, le pot spune că dacă ei cred că așa se rezolvă lucrurile, chiar îi invit să o facă. Apreciez în schimb, realmente, interesul și devotamentul cu care celelalte federații sindicale din învățământ găsesc să se implice în rezolvarea tuturor problemelor. Am

am preferat să strângem toată expertiza care se putea despre educație. Au participat toți cu excepția FEN, care, de fiecare dată când a fost invitată, a spus că nu participă, din motivele pe care le știți, cu ozonul de la munte și cu aerosolii marini. Eu am fost foarte fericit că sindicatele înțeleg nevoia descentralizării, și câștigul de aici, au acceptat lucruri care păreau greu de acceptat pentru sindicate“, a afirmat plin de entuziasm ministrul Adomniței.

Orgoliile ministrului

Replica celor din FEN nu a întârziat să apară. Secretarul general al Federației, Constantin Ciosu, l-a

Pe urmele lui Cațavencu!

Și pentru că toate nemulțumirile sindicale se leagă de pachetul de legi pentru învățământ, ministrul Adomniței a recidivat la Galați! Întrebat de un reporter de ce nu mai coincide pachetul de legi ale educației propus în iarnă de fostul ministru Hărdău cu cel propus acum de domnia sa, tânărul ministru a spus că legile sunt aceleași, numai că... le-a schimbat conținutul. „Aceleași legi sunt, numai că s-au modificat conținuturile!!! Primele scrieri ale acestor

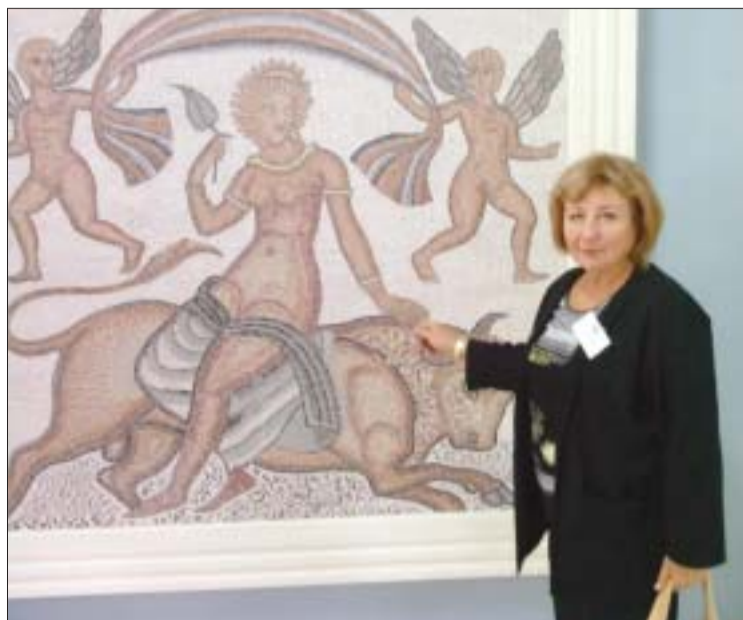
SIP Galați a deschis un centru de informare pentru membri Liber la Internet!

Dascălii din Sindicatul Învățământului Preuniversitar Galați, afiliat la Federația Educației Naționale, au de câteva zile un modern centru de informare, acolo unde vor putea sta pe net oricât de mult doresc. În afara navigației pe Internet, profesorii vor avea la dispoziție și o întreagă arhivă legislativă, precum și proiectele de legi la care se lucrează. Președintele SIP Galați, Valeriu Diculescu, spune că scopul principal al acestui centru este facilitarea accesului direct la informații, care de multe ori ajungeau distorsionate la membrii de sindicat.

► **BOGDAN NISTOR**

Sindicatul Învățământului Preuniversitar (SIP) a deschis primul „centru de informare“ din România destinat profesorilor și susținut de un sindicat. Centrul de informare este practic un fel de combinație între un „Internet-café“ și o bibliotecă specializată destinată profesorilor, prin intermediul căreia aceștia se pot specializa. În plus, ei pot intra în contact cu ultimele noutăți legislative legate de învățământul preuniversitar. „Membrii de sindicat vor avea acces gratuit la Internet, copiator, imprimantă și la informații din domeniul legislativ al învățământului preuniversitar privind dezvoltarea carierei și nu numai. Deschiderea acestui centru reprezintă încă un pas în șirul oportunităților oferite membrilor de sindicat și vine să împlinească dorința profesorilor“, precizează conducerea SIP, printr-un comunicat. Valeriu Diculescu, președintele SIP, a precizat că investițiile în acest centru nu se vor opri.

Excursii de pregătire subvenționate de Federația Educației Naționale

Federația Educației Naționale împreună cu Sindicatul Național al Educatorilor (SNE) a demarat un program de perfecționare a membrilor de sindicat. În cadrul acestui proiect, sunt organizate excursii internaționale pentru membrii de sindicat în cadrul cărora se desfășoară și cursuri de pregătire. Costul cursurilor este asigurat de FEN, urmând ca membrii să plătească doar contravaloarea excursiei. Potrivit președintelui SNE, Elena Dumitru, în acest fel se poate îmbina utilul cu plăcutul.

Școala românească: Ați avut o vară bogată în activități legate de pregătirea profesională a membrilor dumneavoastră de sindicat. Ce ne puteți spune despre aceasta?

Elena Dumitru: Da, atât la începutul verii în iunie cât și la sfârșitul sezonului estival, Federația Educației Naționale și Sindicatul Educatorilor au organizat două cursuri de

pregătire cu diplome eliberate de Casa Corpului Didactic din București în Grecia, unde au participat peste 100 de membri de sindicat.

Școala românească: Excursiile în Grecia au fost organizate de sindicat?

Elena Dumitru: Da, ne-am propus să-i ajutăm pe colegii noștri în perfecționarea continuă conform legislației în vigoare. Pe durata a trei zile participanții au urmat mai multe module de curs în prezența unor lectori foarte bine pregătiți, au prezentat referate și au primit diplome care să ateste participarea lor la o acțiune internațională și absolvirea cursurilor.

Școala românească: Pentru ce folosec aceste cursuri?

Elena Dumitru: În primul rând pentru creșterea gradului de calificare, pentru obținerea gradatiilor de merit, pentru șanse mărite în menținerea postului în cazul restructurărilor cât și pentru multe altele legate de activitatea lor didactică.

Școala românească: Ținând cont că ați făcut aceste cursuri tocmai în Grecia, presupun că costul lor a fost destul de ridicat.

Elena Dumitru: Cunoscând salariile care sunt în învățământ, am

încercat să obținem cele mai bune oferte de pe piață. Și cred că am și reușit. În plus, costul cursului în valoare de 180 de lei/persoană a fost suportat de FEN, asta numai pentru membrii de sindicat.

Școala românească: De ce ales totuși o altă țară pentru desfășurarea acestor activități?

Elena Dumitru: Deoarece pe parcursul deplasării nu am organizat numai cursurile respective. Participanții au avut ocazia să vadă și multe dintre frumusețile Greciei: Meteora, Muntele Athos, Valea Tembi etc.). De asemenea, am realizat și un schimb de experiență cu două unități de profil din Grecia, o școală și un liceu, participanții putând să facă pe viu o paralelă între cele două sisteme de învățământ, cel român și cel elen.

Școala românească: Dacă tot vorbim de schimburi de experiență, ce ne puteți spune despre sistemul de învățământ din Grecia?

Elena Dumitru: În Grecia, nivelul de instrucție variază după grupele de vârstă. Școlarizarea unui copil durează în medie 13 ani, ceea ce în comparație cu alte țări plasează Grecia pe o poziție medie. Conform Constituției grecești, sistemul educativ

Școala elenă

Învățământul preșcolar

Învățământul preșcolar începe de la trei ani și durează până la 6 ani și este de stat sau privat. Are ca scop consolidarea și completarea educației dată de părinți, dar și descoperirea copiilor cu probleme în vederea corectării sau ameliorării. Există în jur de 5.600 de grădinițe în care funcționează 8.700 de educatori.

Învățământul obligatoriu

Cuprinde învățământul primar și gimnazial (6 ani - 15 ani). Școala primară cuprinde 6 ani. Un an școlar are 160 de zile iar elevii stau la școală 5 ore pe zi. Elevii trebuie să stăpânească limba oral și scris, să se familiarizeze cu valorile morale și cu cultivarea simțului estetic. Într-o școală sunt 7-11 săli de curs iar în fiecare clasă maximum 25 de elevi. Numărul școlilor primare este de aproximativ 6.900. 6,9% dintre elevii din ciclul primar frecventează o școală privată. Începând cu 1985 în urma unei decizii a Ministerului Educației cel care predă în ciclul primar trebuie să aibă o diplomă universitară. În momentul de față există profesori de școală elementară (diplomă universitară) și învățători - absolvenți ai unui institut pedagogic.

Învățământul gimnazial

Durează trei ani iar efectivul clasei nu trebuie să depășească 30 de elevi. Anul școlar cuprinde 165 de zile/6 ore pe zi. În Grecia, există 1.960 de școli generale și 12 școli religioase.

Profesorii trebuie să fie absolvenți de universitate. La sfârșitul gimnaziului elevii primesc o diplomă de absolvire care le permite să se înscrie la liceu.

Paralel cu frecventarea cursurilor la o școală de stat elevii frecventează și frontistirio. Aici contra unor sume de bani destul de mari își aprofundează cunoștințele la o anumită materie sau la mai multe materii.

în ansamblu e supravegheat de stat. Ministerul Educației Naționale și Institutul de pedagogie elaborează politicile educative și obiectivele sistemului de educație. Institutul de pedagogie este de asemenea însărcinat cu studierea politicilor educative și evoluția programelor școlare. Provinciile grecești sunt împărțite în zone locale de educație subordonate ministerului, care veghează ca fiecare școală să respecte programa școlară obligatorie.

Școala este obligatorie tip de 9 ani de la șase la 15 ani. Elevii trebuie să frecventeze o școală primară (dimotiko) timp de șase ani, apoi gimnaziul (gymnasio) trei ani. Grădinițele primesc copii începând cu vârsta de trei ani și jumătate. La terminarea gimnaziului elevii se pot înscrie la un liceu (lykeio) de cultură generală, tehnic sau polyvalent sau pot alege să studieze într-o școală profesională. Învățământul superior cuprinde universități (AEI) și institute

superioare tehnice care nu au statut universitar (TEI). În fiecare an MEN hotărăște numărul elevilor pentru fiecare filieră universitară și organizează un examen național.

În școală cărțile și alte materiale didactice sunt gratuite. Există și școli private care sunt obligate să parcurgă aceeași programă școlară ca în școlile de stat.

Școala românească: Toate bune, dar ce ne puteți spune despre sistemul salarial din Grecia?

Elena Dumitru: Aproape nicio diferență între modul de finanțare și salarizare a cadrelor didactice din cele două țări. Singura diferență constă în salariile ceva mai mari pe care statul elen le pune la dispoziția actorilor actului de învățământ. Astfel, salariul minim pe ramură este de 950 euro iar cel mediu de 1.200, diferind în funcție de pregătire și de vechime.

DRAGOȘ NEACȘU

Exercițiu de imaginație

Imaginați-vă că vine Dumnezeu
Cu un cazan imens de Ariel
Amestecat cu un ingredient misterios
Ce spală creiere de tot ce-i uleios
Adică de politică
Sau poate de răutate.
Fie și de prostie.
Buun! Ce se întâmplă în continuare?
Aceiași oameni învață cuvinte noi
Idealism, candoare, integritate
Altruism, politețe, onestitate
Și? Vai, ce plictiseală!
Toți buni? Inadmisibil
Vorba aceea: „Dacă tot ești dificil
Mai bine fă un efort și fii imposibil!”

În interesul școlii

În interesul școlii
Pot multe să se-ntâmpie
Pot fi striviți profesori
Pot fi striviți elevi.
În interesul școlii
Printre lumini și umbre
Pot defila zănameci
Cu minți cam fistichii
În interesul școlii
Examen psihiatric
Făcut la repezeală
Sau numai pe hârtii
Poate lăsa să umble

Pe vaste coridoare
Nebuni cu acte-n regulă
Sau sadici ageamii.
În interesul școlii
De altfel, defilează
Pleiade de miniștrii
Subsecretari de stat
În interesul școlii
Și-al erei ce urmează
Invenții, legi cârpite
Îțesc din hibernat
La fel și nedreptatea
La fel și non-valoarea
Sunt așezate-n tronul
De mult predestinate
Doar dosurilor sacre
Îmbălsămate-n zeama
Sfințită de carnate
Politice
Șah-mat!
Ești roz? Nu este bine!
Vrei pricopsit? Vernil!
Vernil este culoarea
De toamnă-primăvară
Textura nu contează
Se poate și acryl.
Mă-ntrebi de ce?
E simplu! Se poartă „mânării”
N-ai spate, n-ai carnetul?
„În interesul școlii”
Cu drag te vom zdrobi!

URZICA

DAȚI-NE ȘCOALA ÎNAPOI!

Astăzi, 5 octombrie, Ziua Mondială a Educației, când ar fi trebuit să ne bucurăm împreună ca toți colegii noștri din toată lumea, noi suntem nevoiți să luptăm în continuare pentru redobândirea demnității profesionale și pentru un învățământ modern. Ultima perioadă pe care împreună o traversăm este dezarmantă pentru mulți dintre noi. Intrigile, trădările și promisiunile neonorate ne-au demonstrat, pentru a nu știu câta oară, că învățământul nu reprezintă o prioritate națională. Cel puțin nu pentru cei care ar trebui să ofere premisele reformării mult așteptate. În continuare, mimăm negocierile pe niște legi care vin să peticească actele normative în vigoare, ne luptăm cu clasa politică pentru salarii decente și, nu în ultimul rând, am ajuns să ne luptăm între noi. În loc să crescă, să facă un salt într-o clasă nouă, România continuă să rămână corigentă la capitolul Educație. Indiferent ce vrem să facem noi, cei din cadrul Federației Educației Naționale, sunt persoane care vin și ne taie aripile. S-a întâmplat acest lucru în cazul negocierilor pentru noul pachet de legi, dar și în cazul discuțiilor pentru salariile din 2008. Vreau însă să vă asigur că nu vom capitula. Din contră, vom amenda de acum și mai mult toate acțiunile care vin să destabilizeze școala românească și pe slujitorii ei.

Considerăm că a venit momentul să ne regroupăm. Fără implicarea reală a dumneavoastră, cei care sunteți baza piramidei numită „învățământ”, nu se poate ajunge la o soluție care să scoată educația din criza existentă. Mulți dintre miniștrii, inspectorii, directorii sau liderii sindicali au uitat ce înseamnă de fapt munca la catedră, s-au distanțat prea mult de realitatea din școli. Este momentul să nu îi mai lăsăm pe aceștia să decidă pentru noi. Considerăm că după 17 ani de tranziție avem cu toții dreptul să ne spunem opiniile despre o preconizată schimbare.

Facem un apel către toți cei care cred că a venit momentul să ne luăm învățământul înapoi de la politicienii și politrucii zilei să vină alături de noi și să ne hotărâm singuri destinul. Indiferent de sindicat sau de simpatiile politice, toți trebuie să ne unim pentru a forma o forță și mai mare. O forță indistructibilă pentru un învățământ european.

Nu trebuie să renunțați la sindicatul din care faceți parte. Nici nu vrem să vă cerem asta. Însă vă rugăm să semnați alături de colegii dumneavoastră o petiție pentru un învățământ de calitate și pentru respectarea oamenilor școlii.

Vă asigurăm că această petiție va fi înmănată tuturor celor care ar fi trebuit să aibă responsabilitatea viitorului acestei țări.

Numai uniți putem învinge acest sistem creat parcă pentru a distruge școala românească!

Președinte,
Cătălin Croitoru

NOTA REDACȚIEI: TOȚI CEI CARE VOR SĂ SEMNEZE PETIȚIA
SUNT RUGAȚI SĂ ACCESEZE WWW.SCOALAROMANEASCA.RO ȘI SĂ DOWNLOADAZE CAPUL DE TABEL.

Unde ni sunt profesorii?*

PROF. CORINA DUMITRU

Predau la o școală din București, cu rezultate bune, căutată de elevi și... de profesori. Îmi amintesc că atunci când am fost repartizată aici exista un singur loc, râvnit de foarte mulți concurenți și doar o medie foarte mare a concursului mi-a adus postul dorit. Ani la rând apoi am auzit colegii nou-veniți spunând ce concurență au înfruntat pentru a obține postul de la școala noastră. Până anul acesta când am trăit pe viu ceea ce aud de vreo câțiva ani în mass-media: posturi vacante la școală, pe care nu vine niciun profesor. Nu pentru că nu ar avea media necesară. Nu pentru că nu au fost scoase la concurs. Pentru

că pur și simplu NU mai sunt profesori!

Buletinele de știri au anunțat în preajma începerii școlii că au fost chemați profesorii pensionari, că au fost acceptați toți cei care s-au prezentat măcar la examenul de titularizare, fiind acceptați și cei care au luat nota 1 (adică semianalfabeți cu diplomă de licență și analfabeți în domeniul pe care ar dori să-l predea!). Am văzut niscaiva talk-show-uri alarmist-incendiare și pe tătucă Băse trăgându-l de urechi pe ministrul Adomniței, care recunoștea candid că învățământul nu e chestia la care se pricepe cel mai tare. Bine, și?!

Și în școli au intrat cei mai sus-menționați sau... nimeni! După zeci de sesiuni și parasesiuni de re-re-repartizare, elevii au rămas singuri. Uneori mai vine „doamna de serviciu” să-i păzească în ora liberă sau paznicul denumit pompos „bodyguard” cu care mai încing băieții o „miuță” în curtea școlii. Dar profesorii? Unde sunt? Păi, cei care n-au fost atât de bătrâni ca să nu

poată munci altceva mai bine remunerat s-au „reciclat” pe alte meleaguri (că doar au obiceiul nenumăratelor reciclări!). Cei tineri sunt minunați, sunt entuziaști și visători, sunt plini de elan... dar lipsesc cu desăvârșire! Și cei care mai sunt, stau fie din inerție, fie din idealism încâpățânat, fie că au alte surse de venit, dar le place să fie strigați „domn’ profesor” sau „doamna profesoară”, că dă „intelectual”, mai ales dacă ești nevasta popii sau a primarului din sat.

Totuși, explicațiile cu salariul prea mic nu sunt suficiente. Și înainte de revoluție salariul unui cadru didactic era mic – și în marea majoritatea a țărilor europene el nu depășește media – și totuși de cadre didactice nu se ducea lipsă. Atunci însă ideea de muncă era agreată și, între munca fizică și cea intelectuală, era de preferat a doua. Mai mult, munca intelectuală era „aureolată” de respectul din salutul „Să trăiești, dom’ profesor!” sau „Sărut-mâna, doamna profesoară!” Acum idealul

social promovat este cel al analfabetului cu tupeu (nu șmecher, nu descurcăreț, că nu e de ajuns!) suficient cât să-și îngroașe contul atât de tare încât să-și „scurse” incultura și proasta creștere prin mass-media sau al fetei frumoase al cărei vocabular să se limiteze la shopping, trendy, cool și party, dar ale cărei posibilități și disponibilități fizice să fie direct proporționale cu mărimea generozității sponsorului.

Profesorul nu mai e nici măcar un intelectual „jertfit” pe altarul patriei, e un „păcălici” jalnic, veșnic cerșetor la ușa guvernului. E cel pe care elevul îl trage la răspundere atunci când nu i se respectă dreptul la obraznicie și lene. E cel pe care părintele îl crede responsabil să facă toată munca de educație, inclusiv cea a celor șapte de ani de acasă (că de-aia s-a hotărât să fie școlarizați elevii de la trei ani, ca să nu mai aibă „acoperire” vorba din bătrâni!). E cel pe care îl fac responsabil de toate bâlbâielile și incompetențele lor inspectorii, miniștrii și

toți specialiștii în educație care n-au văzut în viața lor o școală din mediul rural. E cel care e privit cu milă pentru slăbiciunea lui de a continua să creadă în valori și în frumusețea spiritului.

De aceea cred că nu numai din cauza salariului nu doresc tinerii să devină profesori, ci mai ales pentru lipsa de stimă socială, pentru umilința morală a statutului. Devin profesori doar cei atât de slabi încât nu sunt primiți în alte părți unde salariul e decent sau doar cei foarte tari, care știu că bucuria unui spirit luminat și a zâmbetului copilului care îl descoperă sunt dincolo de statut social, de greutățile vieții cotidiene și de prostia celor ce disprețuiesc meseria de PROFESOR.

Cu dragoste și cu respect pentru lupta de rezistență a tuturor celor foarte tari,

* Pentru cei ce nu-și amintesc cu ce seamănă titlul, acesta este inspirat din titlul poeziei lui Alexandru Vlahuță „Unde ni sunt visătorii?”.

PĂREREA MEA...

Abăscăliței

PROF. CONSTANTIN CIOSU

Trebuie să încep prin a-mi face mea culpa... Cândva, când am fost blagosloviți cu unii mi-niștrii gen „Virgil Petrescu“ am crezut că mai rău de atât nu se poate.

Recunosc că m-am înșelat! Mi-am dat seama de aceasta doar acum când guvernul de culoarea portocalei ne-a potcovit cu cel care cu încăpățănarea-i juvenilă încă își spune ministru.

Cetățeanul gafeur a avut curajul să se contracizeze cu un copil de clasa a V-a la număratoarea steluțelor de pe drapelul Comunității Europene.

În mod normal la steluțele de pe drapel a adăugat și steluțele pe care le vede permanent în fața ochilor.

Atunci a fost numit **ASTELUȚEI**. Apoi a gestionat cum numai el știe să o facă, problema noilor stampile pentru unitățile de învățământ periclitanți situația a zeci de mii de absolvenți ai bacalaureatului care nu se puteau înscrie în învățământul superior și a fost numit **AȘTAMPILITEI**.

Mai târziu, uitând prea repede, pentru mintea neobosită pe care o are, că a făcut niște promisiuni pe care nu și le-a onorat a devenit **APĂCĂ-LIȚEI**.

Imediat ofensat că Federația Educației Naționale nu acceptă, în numele demnității salariaților pe care-i reprezintă, trocul făcut cu ceilalți, a declanșat o campanie de atacuri furibunde lipsite de sens și decență, mințind în fața tuturor celor dispuși să-l asculte că nu am participat la simulele negocierii pe care le propunea, datorită faptului că nu eram pregătiți pentru acestea, deși i-ar fi fost la îndemână să-și întrebe colaboratorii pentru a constata că propunerile noastre „zăceau“ în minister încă de la 26 mai.

Pentru aceasta l-am numit **AMINCIUNITEI**. După ce a schimbat fotoliul parlamentar îmbrăcat în piele de cordoba cu fotoliul ministerial din vinilin, a continuat să dormiteze pentru că bunele „deprinderi de parlamentar“ nu se pot uita prea lesne și a avut nevoie de vreo 3 luni de zile pentru a semna ordinul de aprobare a metodolo-

giei pentru aplicarea ordonanței 11. Așa a devenit **ADORMIȚEI**.

În ultima perioadă s-a gândit că nu ar fi rău să-și lege numele de un fel de reformă a învățământului pusă în practică de niște legi.

Astfel, s-a ales și cu numele de **AREFORMIȚEI**.

Pentru aceasta a înființat, împreună cu niște lideri de sindicat, grupul vocal AC&I – grup vocal care strică timpanele celor din învățământ falsând la unison șlagărul numit „pachetul legislativ“ și, pentru că vocile trebuiau întreținute, vocalizele s-au făcut, după caz, dar întotdeauna pe bani de la buget, fie în ozonul montan, fie în aerosoli marini, iar mai nou cu ape sulfuroase de la Călimănești.

Încercând să se revanșeze în vreun fel pentru mâna întinsă de liderii sindicali, ministrul a început să-i laude pe aceștia mai tot timpul de parcă acestora le muriseră lăudătorii. Așa și-a luat și numele de **ALĂUDIȚEI**.

Doar că, timpul trece, reforma se reformează, salariații lăcrimează, iar grupul vocal își vede în continuare nestingherit de spectacole.

Ca dovadă, vă prezentăm fragmente din aria cântată la Galați cu ocazia Consfăturii Naționale a inspectorilor școlari generali.

Iată primul fragment: „...apreciez în schimb realmente, interesul și devotamentul cu care celelalte federații sindicale din învățământ găsesc să se implice în toate problemele. Prima a fost discuția despre pachetul de legi și vă mai spun și dumneavoastră că pachetul de legi e un lucru la care Ministerul Educației putea să lucreze fără să întrebe pe nimeni (Bravos, națiune!!), făceam proiectele și abia după aceea aruncam pachetul pe piață“.

Alt fragment: „celelalte două federații au acceptat lucruri ce păreau greu de acceptat la început pentru sindicate“ (și totuși celelalte federații le-au acceptat deși aceste prevederi sunt în defavoarea salariaților).

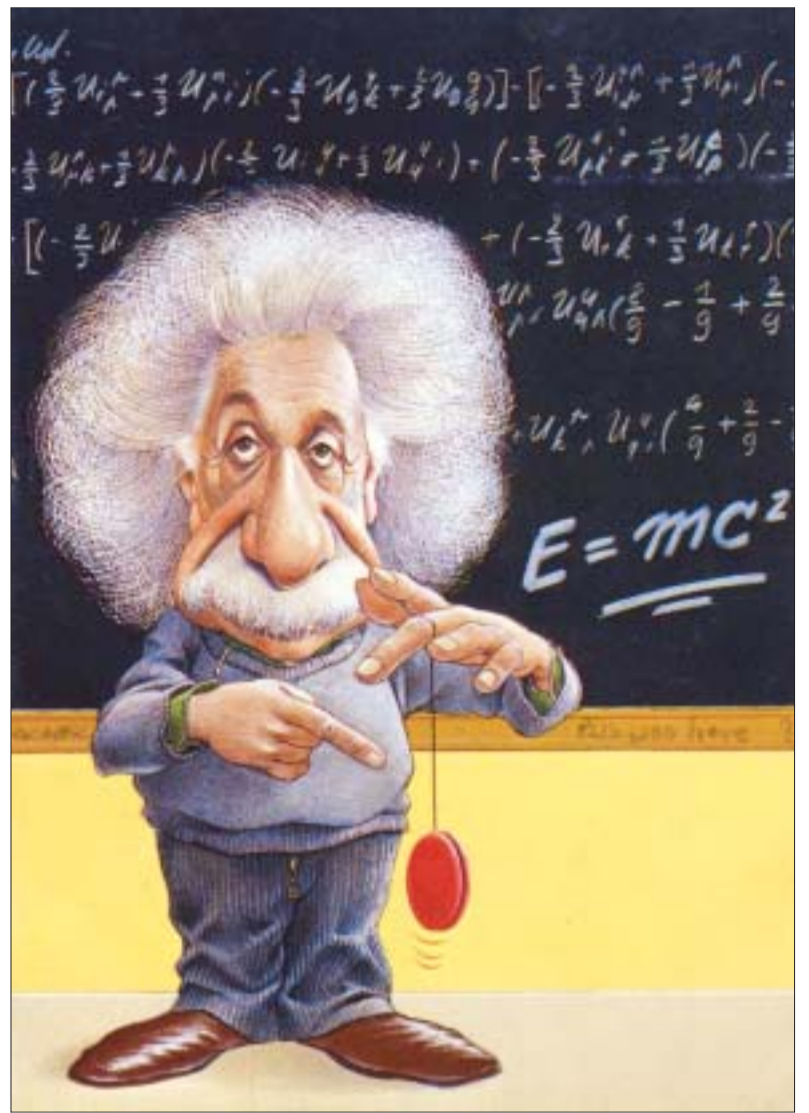
...și aria se încheie triumfal: „Legile sunt aceleași numai că s-au modificat conținuturile“ – nene Iancule, să trăiești!, ai fost și rămâi genial.

Abia acum am înțeles cine ți-a servit drept model atunci când l-ai creionat pe Cațavencu.

Acest ministeriat ne-a convins de adevărul conform căruia inteligența își are limitele ei, „doar prostia“ este infinită.

Din păcate, șeful lui care-și spune premier și el colecționarul unei mulțimi de supranume, nu sesizează nici gravitatea și nici faptul că la distribuirea funcțiilor cetățeanului **ADOMNIȚEI** i-a greșit șantierul, permițându-i în continuare bășcălioasa activitate.

Păreră mea...

Dacă n-ai un bătrân, să-l cumperi

O poveste cu tâle și un vechi și înțelept proverb românesc dădeau un prețios sfat conducătorilor grăbiți să instaureze domnia absolută tinerilor: „Dacă nu aveți un bătrân, cumpărați-l!“. Legea nu numai că e inegalantă (îți certifică prematur și automat ramolismentul profesional), dar și profund antiștiințific. Marile progrese ale civilizației și medicinei au făcut să scadă în ultimii ani vârsta performanțelor sportive și intelectuale sub 18 ani (considerată odinioară vârsta „fatidică“ ce „omologa“ maturitatea) și să se prelungească limita vigoriei și lucidității vârstei a treia mult peste 70 de ani, dreptul de profesare oprindu-se acum însă în țara noastră la 58 de ani pentru femei și 63 de ani pentru bărbați. Circa 40% dintre învățătorii și mai ales profesorii de care dispunem momentan nu sunt complet calificați ori au un pospai de calificare, ceea ce explică milionul de analfabeți din 2006 care ne întorc spre anii 1930 – 1935 și faptul că în învățământul superior procentul studenților, fii de țărani săraci, nu depășește 2%, deși țărănimea încă ocupă aproape jumătate (40%) din populația României după statisticile UNESCO. Și în astfel de situații-limită – binecunoscute de cei de sus – care ar trebui să înțeleptească un minister al plimbăreților guvernamentali, noi trimitem „acasă“ oameni plini de forță, care au acumulat 30-40 de ani de experiență și care mai doresc și mai pot fi utili țării, sprijinind cadrele didactice foarte tinere și recent angajate, care au avut parte de o spoyală de practică pedagogică universitară din cauza supraîncărcatelor programe de specialitate și infernalului ritm al vieții studentești, cu atât de grele probleme de cazare și

studiu. Consider o incalificabilă gafă să împingem spre o pensionare silită pe învățătorii și profesorii a căror experiență și vlagă încă efervescentă, atașament și conștiință profesională ireproșabilă sporesc calitatea învățământului și prestigiul școlii pe care o onorează, în timp ce decanatele și rectoratele care nu mai asigură posturi fac eforturi disperate să lămurească și să determine pe proaspeții absolvenți să accepte un pârlit de post în învățământ, la periferiile orașelor sau în sate izolate, când tentațiile unor situații materiale net superioare și a unor perspective de promovare mult mai rapide le surdă în alte domenii profesionale mai bine considerate și răsplătite în sistemul capitalist care, ca și cel comunist, obnubilează și descalifică material profesiile direct „neproductive“.

Mai logică și umană mi se pare pensionarea la cerere însoțită de un certificat de sănătate pentru prelungirea activității și de un atestat oficial pentru cei care doresc să slujească în continuare școala și de o motivație medicală pentru cei care și-au sleit forțele înainte de limita legală ori doresc să obțină o pensionare prematură, remunerată în raport cu anii sluiți în învățământ și cu drept de a presta servicii în domenii mai compatibile cu starea lor de sănătate, pentru ameliorarea cuantumului de pensie la îndeplinirea vârstei legale de retragere.

Să nu uităm că forțe proaspete și de inestimabilă valoare, la 65 de ani, au atins – proporțione gradee – Goethe, Hugo, Einstein, Picasso, Racoviță, Argezi, Sadoveanu, punctual azimutul al maturității și plenitudinii profesionale.

PROF. CEZAR VASILESCU,
BOTOȘANI

Foileton îndoliat
Jocuri de cuvinte

De mai multă vreme, bag'samă, băntuie prin saloanele împodobite cu inteligență subnutrită ale unui minister autohton oarecare (pentru unii) o stafie care, zice-se, procește cu glas cavernos căderea capului mai marilor zidari constructori liberali din spațiul carpato-danubiano-pontic, zis și mioritic. Nu că mi-ar părea rău, că după câte n-a făcut, ar merita-o, dar la tinerețea băiatului, orice „deces“ e o trecere în lumea de dincolo, a baladelor, de pildă, cum ar fi cea a meșterului Manole, a cărui ctitorie rezistă și azi, în ciuda veacurilor. Drept îi că și baciul nostru moldovean a vrut să ctitorească lăcașuri de lumină, că lei au fost, numai că nu s-au cheltuit când a trebuit sau s-au păpat în altă parte, și a

rămas cu vrerea și nu cu zidirea, cum crezut-am toți a face.

Apăi, unde-i lege nu-i tocmeară, și-așa a rămas, că tocmitu-s-a prea mult cu cine-a vrut domnia sa și nu cu cine-a trebuit, că numai pravilă n-a ieșit și toți scârbitu-s-au de ce s-a zis și s-a scris într-însa; că fiecare dascăl slobod îi să plece unde îi vrerea, că scaun nu mai are unde-a fost și nici așjiderea în altă parte. Că dacă se oploșește în vreo așezare, liber îi să plece nu când vrea el, ci când pohtește isprăvnicia și oamenii ei.

Ducă-se pe pustii, au zis unii, răi la vorbă și la faptă, dar eu, mai cu suflet milos și în grija Domnului, l-aș trimite în altă parte, de unde a purces, că țara asta nevoie mare are de meșteri pricepuți în ale zidirii – cum e bădița al nos-

tru – mânca-i-aș tuleiele și prăbuș-i-aș vverile. Că privind Domnul cel Adevărat în hrisoavele lui și văzând că nu se mai închină la el, nici spovedește, cu greu blestem și cu aspră ocară hirotonisitu-l-a.

Și mai sunt niscaiva vorbe din popor: omul potrivit trebuie să stea la locul potrivit, numai așa sfințește locul, când meseria lui e brătară de aur. Și de ce să n-o spunem pe-a dreptă: mai bine acum, decât... după alegeri.

Să-i fie meseria ușoară. Amin!

V.A. SULICĂ

P.S. Orice asemănare cu vreo persoană în viață la care se gândește cititorul este doar întâmplătoare, iar instituția poate fi oricare. Că peste tot e la fel.

Comunicarea comisiei la Consiliul și la Parlamentul European

Îmbunătățirea calității studiilor și pregătirea dascălilor

Introducere

Există în Europa vreo 6.25 milioane de dascăli cu normă întreagă al căror rol este vital. Ei îi ajută pe cetățeni să-și dezvolte talentele, să-și folosească cel mai bine aptitudinile, să atingă împlinirea de sine și să dobândească gama complexă de cunoștințe și de competențe de care vor avea nevoie în viața lor personală, dar și în munca lor. Dascălii din instituțiile școlare sunt mediatorii între o lume în schimbare rapidă și elevii care se pregătesc să facă primii lor pași.

Dacălii exercită o meserie care nu încetează să câștige în complexitate. Ei sunt confrunțați cu niște exigențe crescând și lucrează în condiții din ce în ce mai grele.

Numeroase state membre reconsideră în momentul actual modul în care dascălii sunt pregătiți pentru a asigura misiunile cruciale pe care le îndeplinesc în numele societății europene.

Prezenta comunicare are drept obiect de a trage concluziile asupra situației care domnește în Uniunea Europeană privitor la pregătirea dascălilor pe de o parte și să propună o reflecție împărtășită asupra măsurilor pe care statele membre pot să le ia, și despre ajutorul pe care Uniunea poate să le aducă acestora din urmă.

1. Context

Agenda Lisabona pentru dezvoltare și pentru locul de muncă

În martie 2000, Consiliul European de la Lisabona a subliniat că resursele umane sunt principalul atu al Europei, adăugând: „Investiția în aceste resurse va avea o importanță capitală, atât pentru locul Europei în economia cunoașterii, cât și pentru a face astfel ca această nouă economie să nu aibă drept efect agravarea problemelor sociale actuale.

În martie 2002, Consiliul de la Barcelona a adoptat obiective concrete pentru îmbunătățirea sistemelor de învățământ și de pregătire a statelor membre și mai ales a studiilor și a pregătirii dascălilor și a formatorilor. În martie 2006, Consiliul a indicat: „Educația și pregătirea sunt indispensabile dezvoltării pe termen lung a potențialului Uniunii Europene în materie de competitivitate, și coeziune socială. Ritmul reformelor trebuie de asemenea accelerat ca să se garanteze existența sistemelor de educație de mare calitate, în același timp eficiente și echitabile.

Totuși, progresele au fost insuficiente în ceea ce privește, de exemplu, reducerea numărului de elevi care părăsesc școala prematur, creșterea numărului celor care termină

învățământul secundar superior sau scăderea numărului de elevi de 15 ani care nu excelează la lectură.

De calitatea învățământului – printre alți factori primordialii – depinde poziția Uniunii Europene – ca să devină mai competitivă față de mondializare. Lucrările realizate pe acest subiect demonstrează că mai ales calitatea dascălilor este în mod semnificativ și în mod pozitiv legată de rezultatele elevilor și că ea este determinantul intrașcolar cel mai important al acestor rezultate. Alte lucrări au scos în evidență existența de relații pozitive între pregătirea continuă a dascălilor și rezultatele elevilor, ele te fac să gândești „că un program de pregătire continuă îmbunătățește performanțele copiilor și că pregătirea dascălilor ar putea fi un mijloc mai puțin costisitor de a obține rezultate mai bune la lucrările de evaluare decât reducerea mării claselor sau lungirea orarelor cursurilor“.

În 2004, într-un raport asupra progreselor obținute în concretizarea obiectivelor de la Lisabona în sectoarele învățământului și pregătirii, Consiliul și Comisia au cerut elaborarea de principii europene comune pentru competențele și calificările cerute de dascăli și formatori. În noiembrie 2006, Consiliul a indicat „Motivarea, calificările și competențele dascălilor, a formatorilor, a altor membrii a personalului din învățământ și servicii de orientare și de ajutor social, că și calitatea conducerii școlilor figurează printre factorii esențiali pentru obținerea unei calități ridicate la nivelul achizițiilor în educație. Eforturile personalului din învățământ ar trebui să fie însoțite de o perfecționare profesională continuă, o bună cooperare cu părinții, cu serviciile de ajutor social ale elevilor și cu comunitatea“.

Îmbunătățirea calității studiilor și a pregătirii dascălilor trebuie, deci, să fie un obiectiv major al sistemelor educative europene, astfel încât progrese mai rapide să poată fi făcute pe calea concretizării obiectivelor comune definite în programa de muncă „Educație și pregătire 2010“.

E foarte evident că e potrivit să se vegheze la bună calitate a studiilor și la pregătirea dascălilor pentru a garanta o gestionare sănătoasă a mijloacelor naționale și un bun raport calitate/preț; 2/3 din cheltuielile consacrate școlii sunt absorbite de remunerația pentru dascăli.

Alte politici și obiective ale UE

Politica relativă la studiile și la pregătirea dascălilor este în strânsă relație cu politicile pe care UE le desfășoară în alte mari domenii de activitate, printre care:

- politică socială, care pune accentul pe rolul studiilor și a pre-

gătirii ca mijloc de a ieși din sărăcie și factor determinant al inserției sociale și care insistă pe „competențele fundamentale“ în Pactul European pentru Tineret;

- politică de inovare, care subliniază necesitatea de a veghea ca dascălii să-i ajute pe tineri să dobândească spirit întreprinzător și simțul inovației;

- politică cercetării, care privilegiază îmbunătățirea învățământului

științific la toate eșaloanele din sistemul educativ din statele membre ale UE;

- politică întreprinderii care insistă pe necesitatea pentru puterile publice de a pune în valoare pregătirea pentru antreprenoriat în cadrul pregătirii inițiale și continue a șefilor instituțiilor școlare și a dascălilor;

- noul cadru strategic pentru multilingvism al Comisiei, care pune înaintea utilitatea studiului limbilor și care acordă multă importanță, dar și îmbunătățirii pregătirii profesorilor de limbi și

- directiva 2005/36/CE relativă la recunoașterea calificărilor profesionale, care definește cadrul juridic al mobilității profesionale a dascălilor.

O cerere în plină evoluție

Evoluțiile învățământului și a societății impun noi cerințe dascălilor. De exemplu, pe lângă că trebuie să posede cunoștințele elementare, dascălii sunt din ce în ce mai frecvent chemați să-i ajute pe tineri să devină învățați perfect autonomi datorită dobândirii de competențe specifice, mai degrabă decât prin memorizarea de informații; ei sunt rugați să pună la punct metode de dobândire de cunoștințe mai constructive, axate mai mult pe colaborare, și de a fi nu numai mici formatori în afara catedrei, ci animatori și administratori de clase. Aceste noi roluri presupun o pregătire la diferite stiluri și tehnici pedagogice, fără să se țină cont de alcătuirea claselor acum dintr-un amestec mai eterogen de tineri din triplul punct de ve-

dere al mediului de origine, a aptitudinilor lor și a inaptitudinilor lor. În plus, dascălii trebuie să recurgă la posibilitățile pe care noile tehnologii le oferă și să dea curs cererii referitoare la individualizarea studiilor. În sfârșit, ei pot să fie chemați să-și asume responsabilități suplimentare – intervenția în procesele decizionale sau activitățile de gestiune și de administrație – consecința autonomiei crescând a instituțiilor școlare.

Confrunțați cu astfel de schimbări, dascălii trebuie să dobândească cunoștințe și competențe noi, cu siguranță, dar și să le dezvolte într-un mod constant. Pentru a face acest lucru, trebuie să existe un sistem de învățământ și de pregătire inițial al dascălilor de mare calitate și un sistem de perfecționare profesională continuă coerent pentru a permite dascălilor să rămână în centrul competențelor dobândite de societatea cunoașterii. Ca în orice altă profesie modernă, responsabilitatea le incumbă în egală măsură să respingă frontierele cunoștințelor lor profesionale prin practica reflexiei, a cercetării și un angajament sistematic vis-a-vis de pregătirea continuă, de la începutul și până la sfârșitul carierei lor. Studiile și pregătirea cărora le sunt destinate trebuie să le ofere această posibilitate de a fi responsabili.

Penurie de competențe și de oportunități de pregătire reduse

Ori, studiile și pregătirea dascălilor nu sunt întotdeauna concepute pentru a răspunde acestor noi exigențe.

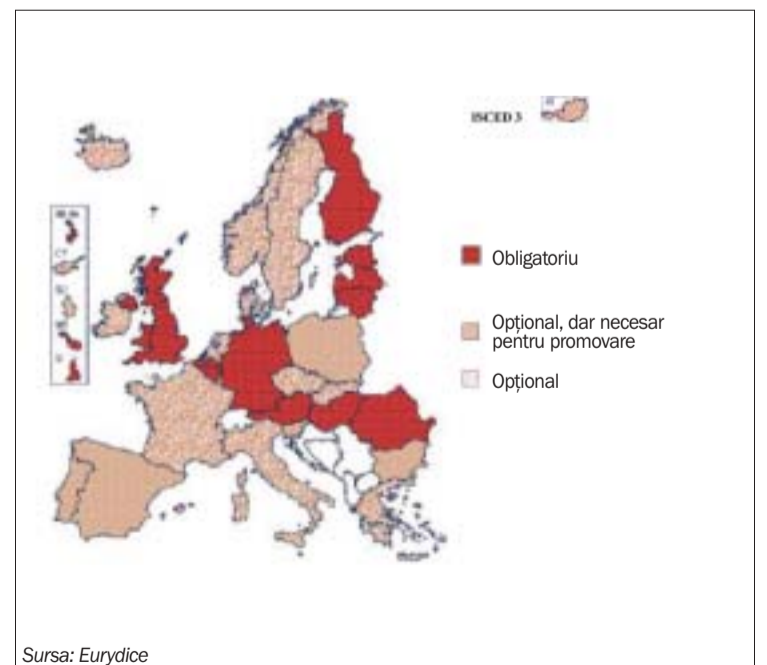
Într-un studiu recent al OCDE, aproape toate țările consultate fac dovada lacunelor în aptitudinile învățământului dascălilor și dificultăți în punerea la zi a acestora din urmă. Ei menționează îndeosebi incapacitatea de a face față evoluției învățământului (individualizarea învățământului, pregătirea elevilor pentru a fi autonomă în dobândirea cunoștințelor, gestionarea claselor eterogene, pregătirea celor care învață la o exploatare optimă a tehnologiilor de informare și de comunicare etc.).

În numeroase state membre, nu există deloc coordonare sistematică între componente. În mod foarte evident, e bine să se vegheze și la buna calitate a studiilor și a pregătirii dascălilor pentru garantarea unei gestiuni sănătoase a mijloacelor naționale și un „raport bun calitate – preț“ aproximativ două treimi din cheltuielile consacrate școlilor sunt absorbite de remunerația dascălilor“.

Investiția în pregătirea și perfecționarea continuă a corpului didactic este slabă peste tot în UE și pregătirea continuă de care pot beneficia dascălii este restrânsă. Acest gen de pregătire nu e obligatorie decât în 11 state membre și dascălii nu sunt în mod explicit susținuți să urmeze pregătirea de care e vorba în niciunul dintre state. Când există stagii de pregătire ele sunt în mod general limitate la mai puțin de 90 de ore pe an. Durata minimă de pregătire obligatorie nu depășește cinci zile pe an în niciun stat membru: în majoritatea cazurilor, ea este doar de 3 zile. În plus, faptul că pregătirea continuă poate să fie obligatorie nu spune mare lucru despre adevărate procente de participare.

Doar jumătate dintre țările din Europa oferă dascălilor debutanți o susținere sistematică oarecare (integrare, pregătire, sponsorizare) în timpul anilor în care urmează intrarea lor în funcțiune. Nu se găsesc încadrări destinate în mod specific venirii în ajutor a dascălilor în dificultate decât într-o treime din țări.

Tablelul 1 de mai jos indică țările în care pregătirea continuă e obligatorie sau facultativă.

Sursa: Eurydice

Tablelul 1. Statutul pregătirii continue destinate formatorilor din învățământul primar, secundar inferior și superior general. Anul școlar 2002/2003

	BE fr	BE de	BE nl	DE	EE	LV	LT	HU	MT	AT	FI	UK-ENG/ WLS/NIR	UK- SCT	LI	RO
ISCED 1	21	21	14		32	12	18	17	21	15	18		35		19
ISCED 2	21	21	21	y	32	12	18	17	21	15	18	v	35	v	19
ISCED 3	21	21	21		32	12	18	17	21	4	18		35		19
x	CZ, DK, EL, ES, FR, IE, IT, CY, LU, NL, PL, PT, SI, SK, SE, IS, NO and BG.														

Tabelul 2. Timpul minim afectat (în ore) formării continue obligatorii în învățământul primar, secundar inferior și superior general. Anul școlar 2002/2003.

NOTE COMPLEMENTARE:

Belgia: 3 zile pe an.
Germania: numărul de ore de pregătire continuă obligatorie variază de la un land la altul.
Estonia: 160 ore pe o perioadă de 5 ani.
Lituania: 15 zile pe o perioadă de 5 ani de pregătire, ceea ce corespunde cu 90 ore pe 5 ani.
Ungaria: din 7 în 7 ani, de la 60 de ore la 120 de ore de pregătire în meserie sunt obligatorii.
Malta: 3 zile pe an la începutul sau la sfârșitul anului școlar. Din 2001/2002, trei ședințe anuale de două ore fiecare după școală au fost puse în aplicare.
Olanda: 10% din numărul de ore de muncă anual a unui dascăl ar trebui să fie consacrate perfecționării profesionale. E vorba de un număr de ore stipulat în mod normal la dispoziția dascălilor care cer acest lucru.
Finlanda: 3 zile de 6 ore pe an.

Austria: la nivelul SCED2, figura ilustrează situația pentru dascăli lucrând în școlile principale.
Regatul Unit: cele 5 zile ale anului școlar libere de orice activitate de învățământ sunt adesea folosite pentru pregătirea continuă. În plus, participarea la pregătiri de perfecționare profesională este un aspect esențial al sarcinilor dobândite de dascăli.
Regatul Unit (SCT): minimum 5 zile de pregătire continuă pe an. Dascălii ar trebui în egală măsură să consacre 50 ore pe an unor activități planificate și o parte din acest timp poate în egală măsură să fie folosit pentru pregătirea continuă.
Liechtenstein: dascălii trebuie să participe cel puțin la o activitate de pregătire din 2 în 2 ani.
România: 95 de ore din 5 în 5 ani, exceptând faptul dacă dascălii obțin diplome profesionale în timpul acestei perioade.

Nota explicativă: calculul numărului de ore se bazează pe o zi de 7 ore. Pentru țările în care un volum orar de pregătire desfășurat pe mai mulți ani e obligatoriu, calculul se bazează pe o medie.

Tabelul 2 arată că timpul minim afectat anual pregătirii continue obligatorii variază de la o țară la alta.

Tabelul 3 arată că măsurile de susținere destinate dascălilor debutanți nu sunt încă răspândite pe

femeilor în învățământul secundar superior, acesta este mai puțin frapant, însă îl depășește pe cel al bărbaților în toate țările.

Procentajul femeilor ca și cadre didactice, nivel primar (CITE1) și

Tipuri de ajutor	CZ	DE	EL	ES	IE	IT	CY	PL	SK	UK-ENG/ WLS	UK-NIR	IS	LI	NO	BG
Întâlniri oficiale sau semif oficiale (pentru discuții despre progres sau probleme)			o	o		o	o	o	o		o	o	o		o
Opinii, informări și discuții neoficiale	o		o	o	o	o	o	o	o		o	o	o		o
Ajutor în planificarea lecțiilor			o	o		o	o	o	o			o	o		o
Ajutor pentru evaluarea elevilor/scrierea rapoartelor			o	o		o	o	o	o		o	o	o		o
Participare ai/sau observarea orelor de clasă	o		o	o	o	o	o	o	o		o	o	o		o
Sfaturi privind competența			o	o		o	o	o	o		o	o	o		o
Organizarea de seminarii, ateliere sau grupuri de discuții			o	o		o	o	o	o						o
Vizite la alte școli/centre de informare			o					o							
Formare specifică obligatorie (număr minim de ore alocate)			o	o		o									o
Manuale											o				
Proiecte-pilot		o								o					o
Fără măsuri în curs	BE, DK, EE, FR, LV, LT, LU, HU, MT, NL, AT, PT, SI, FI, SE, RO														
	(1) 100 de ore (2) variabil (3) 40 de ore (4) până la 24 de ore														

Sursa: Eurydice
 Tabelul 3

scară mare. În 2002, doar jumătate din țări ofereau un ajutor dascălilor debutanți în această perioadă a carierei lor.

Caracteristicile profesiei de dascăl în UE

Tabelul 4 arată că majoritatea cadrelor didactice din învățământul primar și secundar sunt femei. În 2002, în toate statele membre ale UE, mai mult de 70% dintre dascălii din învățământul primar (clasificarea internațională a tipului de educație CITE) erau femei. Procentajul dascălilor din învățământul secundar inferior (CITE2) nu este la fel de ridicat. Cât despre procentajul

secundar (CITE2 și 3). Public și privat. An școlar 2001/2002.

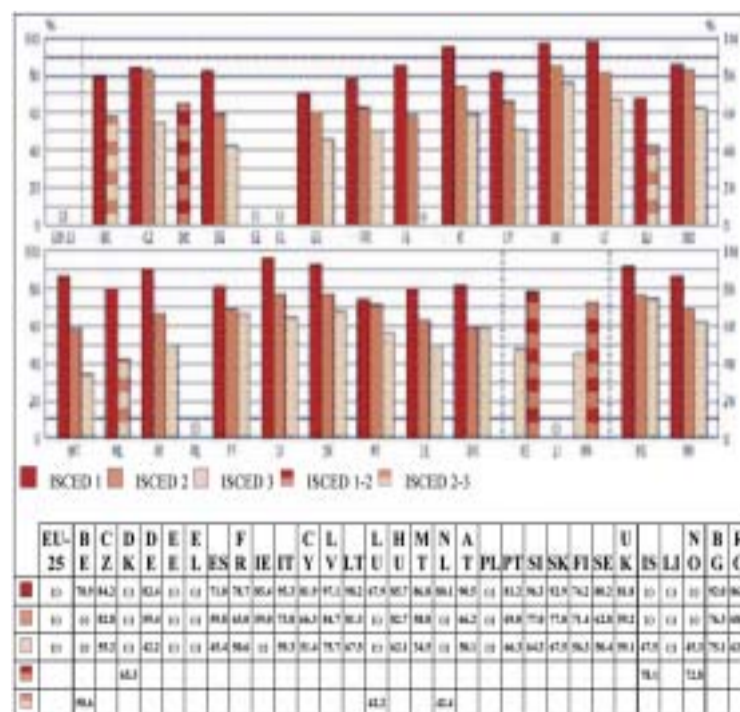
Remunerația

Disponibilitatea ca dascăl este funcția unui anumit număr de factori printre care remunerația. Se constată, de la o țară la alta, diferențe importante în salariile dascălilor față de salariul mediu și produsul intern brut. În Luxemburg și Germania, aceste salarii sunt ridicate în comparație cu venitul mediu național. Salariile maxime cele mai ridicate în raport cu PIB pe cap de locuitor se întâlnesc în Portugalia, Cipru, Grecia, Luxemburg și Spania.

Condițiile generale ale pieței de muncă influențează discrepanțele

între salariile dascălilor și cele ale altor profesii din sectoarele public și privat, ceea ce influențează la rândul ei menținerea intereselor în învățământ. De vreme ce, cererea de mână de lucru este ridicată, un număr mare de titulari cu diplome în învățământ aleg un post în afara învățământului. Diferența de salarii exercită o influență mai marcantă asupra menținerii dascălilor, mai ales în cazul bărbaților.

Un studiu comparativ în ceea ce privește învățământul și alte profesii din sectorul public și privat arată că, pentru posturi de calificare echivalente, dascălii care primesc un salariu mai mare sunt mai puțin susceptibili de părăsirea postului. Conform cercetărilor din Regatul Unit, salariile dascălilor – în raport cu cele ale altor meserii deschise ti-

Tabelul 4

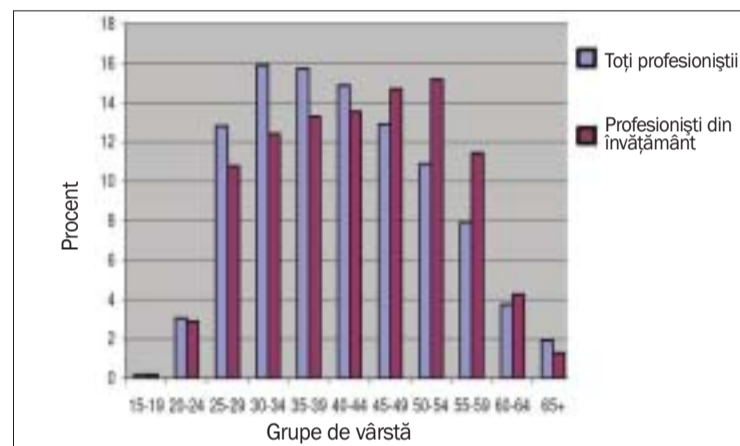
tularilor de diplome de învățământ – reprezintă un factor determinant în decizia de a intra sau a rămâne în învățământ.

Vârsta

În comparație cu alte meserii, învățământul are un procent ridicat de dascăli în vârstă (conform tabelului 5). Proportia de dascăli cu vârsta între 45 și 64 ani depășește 40% în majoritatea țărilor, în anumite țări, dascălii cu vârsta între 50 și 64 ani dețin un procent de până la 30%. Se înțeleg efectele unei astfel de situații asupra nevoilor în formarea și readaptarea profesională a dascălilor.

Este important ca învățământul să devină o profesie atrăgătoare, în măsură să recruteze cele mai bune elemente și să încurajeze schimbările de carieră în avantajul ei. Contrar a ceea ce s-a putut observa în numeroase state membre UE, va fi din ce în ce mai necesară convingerea dascălilor experimentați să rămână să practice meseria în detrimentul unei pensionări anticipate, ceea ce poate crește nevoile în perfecționare și susținere profesională.

În tabelul 5, împărțirea după vârstă a profesioniștilor din învățământ și din alte domenii la nivelul lui 2005.

Tabelul 5

În ansamblu, e necesară luarea de măsuri pentru recrutarea și reținerea unui număr suficient de bărbați și femei motivați și talentați, mai ales pentru înlocuirea claselor de vârstă în declin.

2. Cadru de acțiune

Sprrijinul actual dat de UE în domeniul studiilor și formării dascălilor.

La eșalon european, acțiunile comunitare de tipul Comenius și Erasmus – în cadrul programului Socrates – sau programul Leonardo da Vinci susțin proiectele destinate să favorizeze dezvoltarea competențelor dascălilor. Noul program pentru educație și formare pe tot parcursul vieții (2007-2013) va ajuta mult mobilitatea dascălilor și concretizarea proiectelor de cooperare între instituțiile care se ocupă de formarea dascălilor.

Fondul Social European este și el un instrument important care va servi la modernizarea filierelor de educație și formare a Statelor Membre, inclusiv formarea inițială și continuă a dascălilor.

Colaborarea cu Statele Membre

Comisia Europeană cooperează cu statele membre pentru a le ajuta în dezvoltarea și modernizarea politicilor privind învățământul și formarea. Ajutorul se face prin programul de lucru Educație și formare 2010, care se înscrie în versiunea revizuită a Strategiei Lisabona și

care facilitează schimbul de informații, de date și practici datorită unei învățări mutuale și a unei evaluări pe perechi.

De când Consiliul a făcut din studii și formarea dascălilor o problemă fundamentală, Comisia a însărcinat, în 2002, un grup de lucru care să se intereseze de ameliorarea acestor studii și formare. Grupul se compunea din reprezentanții celor 30 (semnatari) și o țară participantă la programul de lucru Educație și formare 2010.

Lucrările ulterioare ale Comisiei și experților naționali au făcut să apară un consens în jurul schimbărilor de adus. Un ansamblu de principii europene comune privind competențele și calificările dascălilor a fost stabilit în cooperare cu experții desemnați de Statele membre și apoi pus în practică în 2005, după conferința europeană ce a reunit specialiști în formarea dascălilor și anumiți participanți importanți. Numeroase țări au început deja să utilizeze principiile europene comune pentru a-și îmbogăți gândirea asupra politicii ce trebuie urmată în formarea și studierea dascălilor.

Comisia și statele membre au continuat să caute soluții la problemele discutate: s-a făcut apel la grupul „dascăli și formatori”, care se compune din specialiști desemnați de cele 18 state membre care și-au manifestat dorința să-și extindă politicile în materie de studii și formare a dascălilor. Acest grup a organizat o serie de activități pentru debutanți în jurul temelor

de interes comun, printre care sistemele de perfecționare profesională continuă, școala ca și comunitate de învățare, direcția instituțiilor școlare, pregătirea dascălilor în practicarea meseriei în clase eterogene din punct de vedere cultural, sau chiar parteneriate între școală și întreprindere. Statele membre consideră că acest gen de demers oferă ocazii pentru dobândirea de cunoștințe.

Principii comune

Problemele pe care le ridică profesia de dascăl sunt aceleași în întreaga Uniune Europeană. Este posibilă analiza lor comună și definirea în ansamblu a tipurilor de competențe care îi privește pe dascăli.

Principiile europene comune privind competențele și calificările dascălilor au fost elaborate pornind de la experiența dascălilor și a formatorilor din întreaga Europă, apoi validate de părțile participante. Ele propun o viziune a profesiei de dascăl în Europa care prezintă următoarele caracteristici:

- este o profesie ce necesită calificare. Toți dascălii sunt licențiați în învățământul superior (și cei care se ocupă de formarea profesională inițială sunt ei însuși profesioniști calificați în domeniu de activitate și au competențe pedagogice însușite). Fiecare dascăl posedă cunoștințe aprofundate în materia predată, cunoștințe pedagogice, aptitudini și competențe dobândite pentru a ghida și ajuta elevii și o bună înțelegere a dimensiunii socio-culturale a educației;

- este o profesie exercitată de cei care învață pe tot parcursul vieții: dascălii primesc susținerea de care au nevoie pentru a-și urma perfecționarea profesională pe parcursul întregii cariere; ei însuși și cei care îi angajează sunt conștienți de importanța dobândirii de noi cunoștințe și sunt capabili de a inova și de a utiliza fapte tangibile pentru a-și actualiza activitatea de predare;

- este o profesie mobilă. Mobilitatea este un element central al programelor de formare inițială și continuă a dascălilor; aceștia sunt incitați să lucreze sau să studieze în alte țări europene pentru definitivarea perfecționării profesionale;

- este o profesie care se bazează pe parteneriat: instituțiile de învățământ și formare pentru dascăli își plasează organizarea muncii sub semnul colaborării și al parteneriatului cu școlile, mijloacele profesionale locale, cu furnizorii de formare profesională și alți actanți.

Pe baza acestor principii și ținându-se cont de analiza care le precedă, Comisia estimează că demersurile expuse mai jos ar putea fi înglobate, obiectivul fiind de a ameliora calitatea de studii și formarea dascălilor în UE.

2.3.1 Educația și formarea de-a lungul vieții

Formarea inițială nu poate da dascălilor toate cunoștințele și competențele necesare pentru efectuarea unei cariere complete în învățământ. Formarea și perfecționarea profesională a fiecărui dascăl trebuie să fie considerate ca sarcină existențială și trebuie să beneficieze de structuri și resurse adecvate.

Dispozițiile luate pentru a oferi dascălilor studiile și formarea ulterioară însușite vor fi mai eficiente dacă sunt coordonate în interiorul unui sistem coerent la nivel național și dotate cu o finanțare suficientă. Metoda ideală ar consta în instaurarea unui proces neîntrerupt de formare a dascălilor care să înglobeze formarea inițială, o perioadă de integrare în profesie și o perfecționare profesională pe tot parcursul carierei, în cadrul căruia să fie menajate posibilitățile de dobândire de cunoștințe formale, informale și non-formale. Aceasta ar însemna ca toți dascălii:

- să ia parte la un program eficient de integrare în primii 3 ani de carieră;

- să beneficieze pe parcursul întregii lor cariere de o asistență și de sfaturi structurate din partea dascălilor experimentați sau a altor profesioniști capabili să-și asume această sarcină;

- să participe la discuții periodice despre nevoile în materie de formare și perfecționare, în contextul mai larg al unui plan de dezvoltare a instituției unde lucrează.

În plus, Comisia crede că ar fi benefic pentru toți dascălii:

- ❖ ca aceștia să fie încurajați de-a lungul întregii lor cariere să extindă și să-și aprofundeze competențele prin mijloace formale, informale și non formale, dispun de o susținere constantă în această privință și pot să obțină recunoașterea cunoștințelor formale și non formale pertinente;

- ❖ ca alte posibilități de perfecționare profesională continuă, ca și programe de schimburi și detașări (finanțate sau nu de programul de educație și de pregătire de-a lungul vieții) le sunt oferite;

- ❖ să aibă ocazia și timpul de a studia pentru a obține calificări suplimentare și să participe la studii și la cercetări la un nivel superior din sistemul educativ;

- ❖ să se încurajeze mai mult instaurarea de parteneriate creative între instituții unde profesază, universul muncii, instituțiile de învățământ superior și de cercetare sau alte sfere de activitate, pentru a favoriza pregătire de calitate și punerea sa efectivă în practică și să dezvolte rețele de inovație la nivel local și regional.

2.3.2. Competențe necesare

Dascălii au un rol crucial de jucat în pregătirea elevilor în vederea ocupării locului care le revine în societate și în sfera muncii. În toate stadiile carierei lor, trebuie să posede – să dobândească întreaga gamă de cunoștințe, atitudini și aptitudini pedagogice dobândite pentru a-i ajuta pe tineri să-și exploateze întregul potențial. Îndeosebi, ei au nevoie de competențe necesare pentru:

- a determina nevoile specifice fiecărui elev și a le satisface datorită aplicării unei game largi de strategii pedagogice;

- să-i ajute pe tineri să dobândească competențele enumerate în cadrul de referință european comun pentru competențele-cheie;

- să lucreze într-un mediu multicultural (și mai ales, să înțeleagă bogăția diversității și să respecte diferența);

- să lucreze în strânsă colaborare cu colegii lor, cu părinții elevilor și cu comunitatea largită.

În vederea cerințelor crescânde impuse titularilor de posturi cu responsabilități în instituțiile școlare, pe de o parte, și în dificultățile întâlnite uneori în recrutarea unor astfel de posturi, pe de altă parte, ar fi judicios să se dea dascălilor ocazia să-și însușească, să-și perfecționeze și să-și utilizeze competențele proprii în funcțiile de conducere.

2.3.3. Practica reflexiei și a cercetării

Dascălii îi ajută pe tineri să devină responsabili pentru a-și defini propriul drum de pregătire de-a lungul vieții. De aceea, ei ar trebui să fie capabili să se ocupe și de ei însuși.

În contextul unui proces autonom de dobândire de cunoștințe de-a lungul vieții, perfecționarea lor profesională presupune ca ei:

- ❖ întrețin o reflexie continuă și sistematică despre meseria lor;

- ❖ desfășoară activități de cercetare la nivelul clasei;

- ❖ integrează în învățământul lor rezultatele obținute la nivelul clasei și cele ale cercetării universitare;

- ❖ evaluează eficacitatea și, în consecință,

- ❖ evaluează propriile lor nevoi

în materie de pregătire.

Ar fi necesar să se pună în aplicare măsurile incitative, resursele și dispozitivele de susținere obținute în acest scop.

2.3.4. Calificări

Dacă ne gândim la complexitatea imperativelor pe care trebuie să le respecte dascălii, la cantitatea cunoștințelor și competențelor pe care sunt obligați să le respecte și importanței cunoștințelor în timpul studiilor inițiale, a unei experiențe practice suficiente în clasele adevărate, nu e deloc surprinzător ca pregătirea inițială în chestiune să fie în acest grad stringente. Peste 18 State Membre, pregătirea inițială a dascălilor din ciclul superior din învățământul secundar durează cel puțin 5 ani și se finalizează cu o diplomă de nivel niversitar (CITE 5A); pentru dascălii din ciclul inferior al învățământului secundar, 12 state membre cer studiu inițial de tip universitar cu o durată de minim 5 ani.

S-ar putea concepe trecerea la o politică de calificare la un nivel mai ridicat, asemănătoare celei existente deja în anumite țări.

2.3.5. Formarea dascălilor în sistemul de învățământ superior

În scopul de a veghea ca învățământul superior să dispună de o capacitate suficientă pentru garantarea cantității și calității formării dascălilor pe de o parte și a promovării profesionalizării învățământului, pe de altă parte, programele de formare a profesorilor trebuie să fie create la nivelul de masterat și doctorat (de asemenea, la nivel de licență).

Ar fi potrivită consolidarea relațiilor între formatorii dascălilor, dascălii practicanți, piața muncii și alte sfere de activitate. Instituțiile învățământului superior joacă un rol major în crearea parteneriatelor eficiente cu școlile și cu alți actanți pentru a veghea ca programele de formare pentru dascăli să se bazeze pe fapte concrete și stabilite și pe buna experiență la clasă.

Responsabilii pentru formarea dascălilor (și pentru formatorii dascălilor) trebuie să posede o experiență practică în învățarea la clasă și trebuie să atingă un nivel foarte înalt în ceea ce privește aptitudinile, mentalitatea și competențele pretinse de dascăli.

2.3.6. Învățământul în societate

Profesorii servesc ca modele. Este important pentru rezultatele elevilor ca profesia să reflecte integral diversitatea societății în care ea se exersează pe planul limbii materne, al aptitudinilor și inaptitudinilor. Statele Membre ar putea lua măsuri pentru a se asigura că componența corpului didactic reproduce fidel diversitatea societății și pentru a elimina obstacolele unui echilibru al culturilor și sexelor la toate nivelele.

3. Contribuția Comisiei Europene

Pentru a sprijini Statele Membre în reforma sistemului lor de formare a dascălilor, Comisia propune:

- de a veghea ca noul program pentru educație și formare pe tot parcursul vieții și ca Fondul Social European să susțină statele membre în eforturile lor de a ameliora organizarea și conținutul sistemului de formare al profesorilor și de a încuraja mobilizarea dascălilor și a viitorilor dascăli;

- de a concepe indicatori care să reflecte mai bine elementele legate de ameliorarea studiilor, de formarea și recrutarea dascălilor și de a observa progresele înregistrate în ceea ce privește calitatea studiilor și a formării profesorilor în rapoartele bianuale în privința programului de lucru Educație și formare 2010;

- de a contribui la crearea și la difuzarea cunoștințelor noi în domeniul învățământului, ca și în cel al studiilor și al formării dascălilor și de a ajuta statele membre să utilizeze într-un mod eficace, datorită programului pentru educație și formare pe tot parcursul vieții și al planului cadru pentru cercetare;

- de a sprijini inițiativele care au ca scop de a influența dimensiunea europeană a studiilor și a formării profesorilor și de a-i mobiliza;

- de a trece în revistă pregresele realizate și de a formula noile propuneri.

4. Concluzii

Prezenta comunicare consideră calitatea învățământului, a studiilor, a formării profesorilor ca un factor-cheie al calității educației și al ameliorării rezultatelor școlare ale tinerilor. Ea a recenziat diverse măsuri susceptibile de a fi luate în acest domeniu, de asemenea și mijloacele grație cărora pot contribui la aplicarea lor.

Conjugate între ele, aceste propuneri garantează că dispozițiile relative la formarea inițială și la perfecționarea profesională ulterioară a dascălilor sunt coordonate coerent și în mod necesar finanțate și ca toți profesorii să posede cunoștințele, mentalitatea și competențele pedagogice de care au nevoie pentru a-și îndeplini eficient sarcinile; ele ar favoriza de asemenea profesionalizarea învățământului punând în valoare o cultură a reflecției și a cercetării în cadrul corpului didactic și ar promova statutul și recunoașterea profesiei dascălului.

Ele ar contribui, de asemenea, la îmbunătățirea calității învățământului pentru toți și ar ajuta statele membre să-și atingă obiectivele de la Lisabona în privința coeziunii sociale, a creșterii și competitivității economice.

Comisia Europeană intenționează să aprofundeze aceste propuneri în contextul programului de lucru Educație și formare 2010, în asociație cu grupul „Profesori și formatori”, constituit din specialiști ai Statelor Membre. Ea ar fi ajutată în această sarcină de conferințele care ar fi organizate în viitor sub președinția portugheză a Consiliului.

Comisia invită Parlamentul European și Consiliul să dea continuitate problemelor discutate în prezenta comunicare.

RAPORT ÎNTOCMIT DE COMISIA COMUNITĂȚII EUROPENE

Centrele de documentare și informare și profesorul documentarist

► **CONSILIERUL TĂU JURIDIC,
ALEXANDRA ICHIM**

Centrele de Documentare și Informare

CDI participă la implementarea politicilor educaționale pe niveluri de studii, profiluri, specializări și sprijină realizarea obiectivelor prevăzute în procesul de reformă a învățământului românesc, răspunzând nevoilor de informare ale utilizatorilor. Aceste Centre sunt parte integrantă a procesului de educare, formare și instruire, iar prin organizarea și viața sa internă, centrele trebuie să fie pentru elevi, a școlii și a responsabilității, a democrației și a autonomiei, pe plan individual și colectiv.

Profesorul documentarist

Funcția de profesor documentarist este reglementată de art. 5 alin. 1 lit. f și art. 7 lit. g din Legea 128/1997, care stabilește că această funcție există în centrele de documentare și informare.

Profesorul documentarist este cadrul didactic care are misiuni pedagogice, culturale, de comunicare și de gestiune, favorizând prin activitatea sa învățarea socială și colectivă.

Profesorul documentarist este cadrul didactic de predare, astfel încât el nu va fi confundat cu documentaristul – cadrul didactic auxiliar.

Funcția de profesor documentarist presupune absolvirea cu exa-

Centrele de documentare și informare (CDI) și profesorul documentarist sunt rezultatul proiectului bilateral româno-francez „Educație pentru informare în mediul rural defavorizat”, derulat de MECT și Serviciul de Cooperare și Acțiune Culturală (SCAC) a Ambasadei Franței la București. Scopul acestui proiect este asigurarea accesului la informație a elevilor, cadrelor didactice și comunităților locale.

men de licență, examen de diplomă ori examen de absolvire a unei instituții de învățământ superior de lungă sau de scurtă durată în profilul postului ori absolvirea cu diplomă a cursurilor postuniversitare cu durata cel puțin trei semestre (aprobate de MECT) studii aprofundate, studii academice postuniversitare, studii postuniversitare de specializare în profilul postului, precum și îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 68 din Legea 84/1995. La solicitarea MECT, în anul universitar 2005-2006, în vederea pregătirii profesorilor documentariști, Facultatea de Litere din cadrul Universității București a inițiat Cursuri Postuniversitare cu durata de 3 semestre. Ocuparea posturilor de profesor documentarist se face prin concurs, în condițiile legii.

În vederea elaborării și implementării proiectelor de amenajare a CDI, MECT și SCAC, în cadrul programelor de perfecționare și formare continuă au organizat prin Casele Corpului Didactic stagii de formare adresate directorilor și cadrelor didactice din unitățile de învățământ cuprinse în proiect. Acest aspect a fost reglementat prin ordine emise de MECT, atât pentru extinderea proiectului cât și pentru formarea continuă a personalului implicat în proiect, după cum urmează: OMECT 5135/1999 referitor la colaborarea dintre MEC și Serviciul de Cooperare și Acțiune Culturală din Cadrul Ambasadei Franței la București în ceea ce privește formarea continuă a personalului didactic și formarea personalului din centrele

de documentare și informare; Ordinul MECT 3248/2002, OMECT 3707/2003, OMCET 3278/2004, OMECT 4287/2004 și OMECT 5547/2004 privind extinderea colaborării dintre MECT și SCAC al Ambasadei Franței la București în ceea ce privește promovarea Centrelor de Documentare și Informare, precum și formarea continuă a personalului didactic, de conducere, îndrumare și control.

În perioada 2002-2005 MECT a susținut financiar doar formarea personalului didactic de conducere, îndrumare și control și a personalului din CDI, finanțarea amenajării și dotării CDI revenind comunității locale. Astfel, în această perioadă au fost incluse în proiect, la nivel național, peste 1.120 de unități de învățământ.

Începând cu 2006, MECT susține financiar, pe lângă formarea cadrelor didactice și dotarea CDI, astfel: în 2006 a fost susținută financiar înființarea și dotarea a 84 de CDI, prin OMECT nr. 4961/2006, iar în 2007 a fost susținută financiar înființarea și dotarea a 420 de CDI prin OMEC 330/2007, precum și formarea continuă a personalului didactic de conducere, îndrumare și control și a personalului din CDI.

Norma profesorului documentarist este de 40 de ore săptămânal, dintre care 18 ore activitate didactică (din care 2-4 ore la catedră) și 22 de ore pentru animație culturală, punerea CDI la dispoziția elevilor în cadrul activităților neprogramate, gestionarea CDI, comunicarea, pregătirea activităților și documentare în afara școlii.

Acte normative august – septembrie

- ORDIN nr. 2274/28.09.2007 privind școlarizarea în învățământul superior de stat din România a unor cetățeni de origine etnică română din Ungaria, începând cu anul universitar 2007/2008.
- ORDIN nr. 2271/28.09.2007 privind școlarizarea în învățământul superior de stat din România a unor cetățeni de origine etnică română din Republica Serbia, începând cu anul universitar 2007/2008.
- ORDIN nr. 2270/28.09.2007 privind școlarizarea în învățământul superior de stat din România a unor cetățeni de origine etnică română din Republica Macedonia, începând cu anul universitar 2007/2008.
- ORDIN nr. 2272/29.08.2007 privind școlarizarea în învățământul superior de stat din România a unor cetățeni de origine etnică română din Bulgaria, începând cu anul universitar 2007/2008.
- ORDIN nr. 2723/28.09.2007 privind școlarizarea în învățământul superior de stat din România a unor cetățeni de origine etnică română din Republica Albania, începând cu anul universitar 2007/2008.
- ORDIN nr. 2269/28.09.2007 privind școlarizarea în învățământul superior de stat din România a unor cetățeni de origine etnică română din Republica Moldova, începând cu anul universitar 2007/2008.
- O.M.E.C.T. nr. 2038/07.09.2007 privind acordarea autorizării de funcționare provizorie pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat evaluate în iulie 2007.
- O.M.E.C.T. nr. 1911/31.08.2007 privind neacordarea autorizării de funcționare provizorie pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat evaluate în iulie 2007.
- ORDIN privind acordarea a 7 burse pentru elevii din ALBANIA și SERBIA în învățământul preuniversitar din România, începând cu anul școlar 2007-2008, conform notei MECT nr. 39282/5.09.2007.
- ORDIN nr. 2026/07.09.2007 privind acordarea a 522 de burse pentru elevii din Republica Moldova, absolvenți ai clasei a IX-a din Republica Moldova, respectiv ai clasei a VIII-a din România.
- ORDIN nr. 2099/17.09.2007 privind școlarizarea în învățământul superior de stat din România a unor cetățeni de origine etnică română din Republica Moldova, absolvenți de studii liceale în România, începând cu anul universitar 2007/2008.
- ORDIN nr. 1847/29.08.2007 referitor la aprobarea standardelor de pregătire profesională, a planurilor de învățământ și a programelor școlare pentru cultura de specialitate aferentă ariei curriculare Tehnologii, pentru unele calificări profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar.
- HOTĂRÂREA nr. 530/30.05.2007 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare.
- ORDIN nr. 1863/30.08.2007 privind aprobarea Metodologiei de organizare și desfășurare a examenului de certificare pentru obținerea certificatului de calificare profesională de nivel 3.
- ORDIN nr. 1783/16.08.2007 privind aprobarea rezultatelor Evaluării P 003 – reevaluare, referitoare la manualele școlare alternative noi, destinate ciclului superior din învățământul liceal, clasa a XII-a, distribuite pe piața liberă.
- ORDIN nr. 1561/23.07.2007 privind aprobarea rezultatelor Evaluării P 003 – etapa 3, referitoare la manualele școlare alternative noi, destinate ciclului superior din învățământul liceal, clasa a XII-a, distribuite pe piața liberă.
- Ordin nr. 1513/13.07.2007 cu privire la aprobarea Programei de curs opțional Cultură și tradiții AROMÂNE.
- ORDIN nr. 1643/02.08.2007 privind acordarea titlurilor didactice de profesor universitar, respectiv, conferențiar universitar.
- ORDIN nr. 1869/31.08.2007 privind aprobarea Calendarului și a Metodologiei de organizare și desfășurare a examenului de bacalaureat 2008.
- ORDIN nr. 1867/31.08.2007 cu privire la organizarea și desfășurarea tezelor cu subiect unic pentru clasele a VII-a și a VIII-a, în anul școlar 2007-2008.
- ORDIN nr. 1868/31.08.2007 privind aprobarea procedurilor de organizare și desfășurare și a calendarului admiterii în învățământul liceal și profesional de stat pentru anul școlar 2008-2009.
- ORDIN nr. 1870/31.08.2007 privind disciplinele și programele pentru examenul de bacalaureat 2008.
- ORDIN nr. 1805/20.08.2007 privind confirmarea sau reconfirmarea calității de conducător de doctorat.
- ORDIN nr. 1642/02.08.2007 privind neacordarea titlurilor didactice de profesor universitar, respectiv, conferențiar universitar.
- Ordin nr. 1530 bis/18.07.2007 privind aprobarea Planului Strategic al Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului 2007-2009 – Componentă de Management.
- ORDIN nr. 1700/6.08.2007 privind aprobarea metodologiei de aplicare a Proiectului-pilot și aprobarea Comisiei de selecție a personalului implicat în predarea de cursuri de limbă, cultură și civilizație românească în unități școlare din Italia și Spania.

100 de euro pentru 2008

Prin Legea 315/2006 s-a stabilit acordarea unui ajutor financiar cadrelor didactice titulare și/sau suplimentare calificate din învățământul preuniversitar, în vederea achiziționării de cărți sau de programe educaționale pe suport electronic, necesare îmbunătățirii calității activității didactice. Acest ajutor se acordă anual, iar pentru anul 2008, conform art. 3 alin. 1 din Normele metodologice de apli-

care a Legii 315/2006, aprobate prin HG nr.453/2007, beneficiarii ajutorului trebuie să formuleze cererea de acordare a ajutorului financiar până la data de 1 noiembrie, la unitatea de învățământ la care solicitantul are funcția de bază. Pentru anul 2008, plata ajutorului financiar de 100 de euro se efectuează începând cu luna ianuarie. Menționăm că ajutorul financiar a fost obținut în urma demersurilor FEN și se aplică anual.

Și-au făcut trupă de teatru în școală

Mai mulți profesori de la școala din comuna Adunații Copăceni a realizat un proiect pentru cultivarea gustului pentru dramaturgia românească și internațională de calitate în contextul valorificării înclinațiilor artistice ale elevilor și formarea personalității lor prin interpretarea actului artistic.

► DRAGOȘ NEACȘU

Cu banii obținuți printr-un proiect, dar și din surse proprii, profesorul Mihai Cioflan împreună cu două colege de cancelarie, Teodora Carapcea și Gheorghita Cioflan, au reușit să pună bazele unei trupe de teatru. Mai mult, aceștia au avut și

prima premieră punând în scenă spectacolul „O scrisoare pierdută” de I.L. Caragiale.

Autorii proiectului spun că au realizat această trupă de teatru pentru a oferi o alternativă la modul actual de petrecere a timpului liber. „Ne-am dorit dezvoltarea gustului elevilor pentru fenomenul artistic teatral și pentru cultura de calitate, pentru citit, bun și frumos. Am considerat că prin această acțiune nivelul intelectual al elevilor va crește. De asemenea prin teatru le putem oferi o alternativă concretă de manifestare a pasiunilor și talentului elevilor într-un cadru adecvat și posibilitatea petrecerii timpului liber într-un mod plăcut și constructiv în același

timp”, ne-a declarat Mihai Cioflan. Potrivit acestuia, prin spectacolele prezentate, s-a dorit și eficientizarea și îmbunătățirea parteneriatului familie-școală-comunitate printr-o nouă dimensionare și reabilitare a rolului școlii în context social. În cadrul proiectului, o grupă de elevi au făcut și o vizită la Sibiu – Capitală Europeană Culturală în 2007, precum și la multe piese de teatru. Trupa de teatru „Fantezia” este formată din 20 de elevi și au circa trei spectacole pe an. „Prin acest proiect am reușit să dotăm școala cu anumite aparate electronice pe care nu le primeam prin finanțările de bază”, a conchis coordonatorul proiectului, Mihai Cioflan.

Profesorul secolului XXI

Trăim într-o societate în care impactul informatizării este din ce în ce mai mare și adaptarea este din ce în ce mai dificilă. Nimeni nu știe totul... Oare este rău că un profesor nu știe totul?! Nu o să se facă de râs în fața elevilor săi?! „Schimbarea” este răspunsul... schimbarea rolului profesorului. Există situații noi cu care elevii și profesorii trebuie să se confrunte. Schimbările sociale, tehnologice și economice sunt numeroase, iar adaptarea trebuie realizată de multe ori din mers.

Acest proces nu implică diminuarea rolului profesorului doar pentru că el nu se mai află în centrul procesului educativ, doar îl schimbă, îl determină să pună accent pe experiențele

Anticipând necesitatea schimbării rolului profesorului și venind în întâmpinarea dorinței multor profesori de a afla cât mai multe despre învățarea centrată pe elev, firma SIVCO România și-a propus implementarea în România a unui nou program de formare în domeniul IT, dezvoltat la nivel mondial de către Intel Corporation în colaborare cu Institute of Computer Tehnology (ICT), Intel@Teach – Predarea în societatea cunoașterii.

Acest program își propune să promoveze integrarea noilor tehnologii la clasă, în activitățile didactice, pentru a facilita învățarea centrată pe elev prin metode active, precum metoda proiectului și să ofere răspuns la întrebările:

Ce înseamnă o instruire eficientă? Cum gândim învățarea bazată pe proiecte?

Cum ne conectăm la resursele virtuale? Cum se vede învățarea din perspectiva elevului?

Cum știm ce știe elevul? Cum pot fi ajutați elevii pentru a se adapta la lucrul în grup, pe proiecte?

Cum se construiește un portofoliu? Obiectivele cursului Intel@Teach – Predarea în societatea cunoașterii sunt: folosirea tehnologiei pentru a dezvolta competențele necesare elevilor în secolul XXI, identificarea căilor prin care elevii și profesorii pot utiliza

tehnologia pentru a stimula procesul de învățare prin cercetare, comunicare și colaborare, încurajarea utilizării strategiei de instruire diferențiată, dezvoltarea gândirii critice pentru rezolvarea de probleme, promovarea lucrului în echipă pentru optimizarea instruirii.

PROF. VIOLETA GRECEA
LICEUL „MATEI BASARAB”,
RÂMNICU VĂLCEA

elevilor săi, să îi facă pe aceștia să se implice în noi situații de viață prin aplicarea noțiunilor teoretice, le permite să aleagă modul de învățare (vizual, auditiv, practic/kinetic), îi învață să își evalueze munca, să devină toleranți, să coopereze, să folosească în mod util tehnologia informației și comunicațiilor, să respecte mediul înconjurător, să fie responsabili de propria dezvoltare profesională.

Revista „SCOALA românească”

www.scoalaromaneasca.ro

NOUTĂȚI ÎN FIECARE ZI

În plus, venim în ajutorul cititorilor cu cinci adrese de email unde fiecare poate să-și spună părurile și să contribuie în acest fel la dezvoltarea învățământului românesc.

sindicat@scoalaromaneasca.ro

nu ezitați să ne scrieți despre orice problemă legată de sindicat;

paparazzi@scoalaromaneasca.ro

trimiteți poze din școli și noi le vom publica, deveniți fotoreporteri și prindeți instantaneele cele mai bune;

reforma@scoalaromaneasca.ro

aveți ceva de spus, o propunere pentru reformarea educației românești, aici ne puteți scrie. Ideile interesante își vor găsi loc în revistă;

juridic@scoalaromaneasca.ro

suntem aici să te ajutăm, nu ezita să dai un email;

corupție@scoalaromaneasca.ro

te-ai lovit de corupția din învățământ, noi te ajutăm să-i dai în vileag pe cei care distrug educația.

Sisteme de educație permanentă în Europa

Un document elaborat de Fundația Europeană pentru Formare (European Training Foundation – ETF), la solicitarea Comisiei Europene pe baza unui chestionar aplicat unor țări din Europa Centrală și de Sud-Est, între care și România, afirmă că în ciuda unor progrese sectoriale, nu există o strategie comprehensivă pentru învățarea permanentă. În plus, cele mai multe dintre aceste țări (Bulgaria, Republica Cehă, Cipru, Ungaria, Lituania, Malta, Polonia, România, Slovenia, Turcia, Slovacia și Estonia) implementează principiile învățării permanente în diferite componente ale sistemelor de educație și formare, cel mai adesea prin amendamente aduse legislației existente. Aceste activități politice și legislative legate de învățarea permanentă rămân în general sub supervizarea Ministerelor Educației, în cooperare cu Ministerele Muncii și cu alte ministere.

Parteneriatul social în învățarea permanentă

În toate țările au fost înființate comitete sau consilii tripartite ca organism consultativ pentru guvern și/sau ministere, în privința dezvoltării educației și formării. Ele constituie principalul fundament al parteneriatului social în ceea ce privește învățarea permanentă. Astfel, partenerii sociali sunt formal implicați în elaborarea documentelor politice, cum ar fi Planurile naționale de acțiune pentru ocuparea forței de muncă, documentele de planificare pentru fondurile structurale, programe sau strategii de educație. În plus, unele țări au înființat organisme specializate pentru stimularea investiției în învățarea permanentă: Lituania (Forumul Național pentru Educație), Ungaria (Consiliul Național pentru Educația Adulților), Cehia (Consiliul Guvernamental pentru Dezvoltarea Resurselor Umane), România (Consiliul Național pentru Formarea Profesională a Adulților) etc.

De fapt, experiența tranziției în Europa Centrală și de Est demonstrează că, în majoritatea cazurilor, guvernele au păstrat rolul conducător în stabilirea agendei acestor structuri, în timp ce posibilitatea partenerilor sociali de a avea, prin intermediul lor, o influență reală asupra procesului de elaborare a politicilor a rămas limitată (marginală). Această situație trebuie corelată cu deficitul important existent în multe țări în ceea ce privește dialogul social autonom la nivel sectorial și local. Pe de altă parte, raportul din Slovenia reclamă lipsa de angajare efectivă a sindicatelor, iar cel din Slovacia raportează că învățarea permanentă, ca subiect al dialogului social, este insuficient dezvoltată la nivel înalt, precum și la nivel sectorial sau al întreprinderilor.

În Polonia, cooperarea cu partenerii sociali poate fi analizată pornind de la exemplul proiectului Phare 2000 Sistemul național de formare profesională. Ministerul Muncii a stabilit grupul de lucru ca un forum de dezbateri asupra formării persoanelor angajate pe piața muncii și a celor fără loc de muncă. La grupul de lucru au participat reprezentanții a cinci mari organizații ale angajatorilor și ai sindicatelor. Partenerii au adoptat cinci priorități: (1) finanțarea sistemului, (2)

dezvoltarea informării și creșterea calității formării, (3) instrumente de sprijin pentru angajatori, (4) instrumente de sprijin pentru angajați și (5) cadrul legislativ și organizațional al dialogului dintre guvern și partenerii sociali, pentru dezvoltarea și implementarea politicii formării profesionale a angajaților și a persoanelor fără loc de muncă.

În Cehia, partenerii sociali au fost activ implicați într-un program intitulat KRAJ (acronim ceh pentru Dezvoltarea comprehensivă a activităților indivizilor din regiunea Moravia-Silesia – Comprehensive Development of Activities of Individuals in the Moravia-Silesia Region), implementat sub patronajul Institutului Național pentru Învățământ Profesional și Tehnic. Proiectul s-a finalizat prin crearea unui centru regional pentru educație permanentă în regiunea Moravia-Silesia, care furnizează cursuri pentru educație permanentă, recunoscute oficial, în cooperare cu partenerii sociali pentru proiectarea cursurilor, le evaluează și organizează plasamentul cursanților.

În Turcia, pentru a oferi oportunități de educație cât mai multor persoane prin utilizarea spațiilor, a facilităților, a echipamentelor și a personalului școlilor tehnice și profesionale, aceste instituții sunt deschise între orele 7.00 și 12.00 dimineața, inclusiv la sfârșitul săptămânii și în vacanțele elevilor, în concordanță cu implementarea programului „Educație întreaga zi, întregul an” (Full Day-Full Year Education). În acest context, ținând cont de interesele, nevoile și capacitățile indivizilor, sunt oferite toate tipurile de diplome/certificate de studii de lungă sau de scurtă durată.

Stimularea rolului facilitatorilor de formare

Conform monografiilor, situația precară a cadrelor didactice în ce privește statutul acestora, salariile, facilitățile pentru formare și pentru dezvoltarea carierei, a fost considerată unul dintre punctele slabe ale sistemelor de educație în majoritatea țărilor. Deși s-au făcut eforturi pentru ameliorarea formării profesorilor, multe dintre rapoartele de țară nu demonstrează că această prioritate a primit încă suficiente resurse și atenție. Și totuși, în Ungaria, au fost adoptate măsuri pentru a spori atractivitatea profesiei didactice, în special printr-o creștere a salariilor cu 50%; însă nicio altă țară nu a făcut referire la o creștere salarială atât de substanțială.

În Polonia, remunerarea și promovarea profesională a cadrelor didactice au fost actualizate prin introducerea unor diferențieri pe patru categorii, în contextul reformei salarizării adoptată încă din 2000. Soluțiile adoptate au vizat nivelul de salarizare a cadrelor didactice în corelație cu nivelul de calificare, inovare

și rezultatele formării continue. Au fost stabilite patru niveluri de promovare profesională: (1) profesor stagiar (debutant), (2) profesor cu contract, (3) profesor numit, (4) profesor cu gradație de merit (charted teacher), (5) pentru rezultate deosebite, se acordă titlul de profesor de onoare. Pentru a fi promovat, cadrul didactic trebuie să parcurgă o etapă de stagiar, finalizată printr-o evaluare pozitivă a competențelor didactice și apoi prin obținerea avizului Comisiei de calificare sau promovând un examen în fața unei Comisii de examinare. În perioada de stagiu pentru un nivel superior de calificare, cadrul didactic este obligat să își perfecționeze cunoștințele și capacitățile pentru dezvoltarea sa personală și pentru ameliorarea activității didactice. Reglementările adoptate îi stimulează pe profesori să-și îmbu-

trebuie să participe la activități de formare continuă cel puțin o dată la 7 ani. Finalizarea cu succes a unui curs de formare este recunoscută printr-o alocație financiară acordată o dată la fiecare 7 ani și în special prin reducerea cu un an a perioadei rămase până la avansarea într-o altă categorie salarială. Statul acoperă 80% din costurile formării, dintr-un fond prevăzut special pentru acest scop în Legea bugetului central. După îndeplinirea anumitor condiții, statul acoperă în totalitate costurile formării. Decretul privind formarea continuă a cadrelor didactice, amendat, a inclus formarea continuă în cadrul Legii educației adulților. În acest fel, formarea continuă a cadrelor didactice a fost inclusă în gama activităților instituțiilor de educație a adulților, reglementată printr-un decret al Ministerului Educa-

gulă, asociată cu sistemul școlar, inclusiv cu sistemul de formare profesională și, în multe cazuri, a fost analizat necorespunzător, incomplet și fără a lua în considerare interrelațiile cu fenomenele sociale. Trebuie alocate resurse financiare necesare și trebuie depășite obstacolele structurale și instituționale, în scopul creării unei culturi a învățării. Aceasta rezumă foarte bine câteva probleme mari cu care încă se confruntă majoritatea țărilor: predominanța sistemului de educație formală, situația precară a sistemului de formare profesională ca parte a sistemului de învățământ și lipsa de comunicare dintre sistemul de învățământ și piața muncii, în special. După cum arată și raportul din Bulgaria, însă afirmația e valabilă și pentru România, aceasta nu îi împiedică pe tineri să-și continue stu-

nătățească performanțele, să se dezvolte personal și să adopte o atitudine favorabilă inovării în educație. S-a observat o creștere semnificativă a performanțelor acestora. Astfel, în perioada imediată intrării sistemului în vigoare, 100.623 de cadre didactice au trimis cereri pentru promovare profesională. Introducerea sistemului de promovare profesională a fost corelată cu stabilirea salariilor medii garantate de stat. Raportul dintre salariul mediu pe anumite trepte de calificare și salariul de bază acordat de stat s-a făcut în două trepte, după cum urmează: I – profesor cu gradație de merit – 150%, profesor numit; – 145%, profesor cu contract – 121%; profesor stagiar – 82% și II – profesor cu gradație de merit – 225%, profesor numit – 175%; profesor cu contract – 125%, profesor stagiar – 82%.

În Ungaria, Legea învățământului public stipulează că profesorii

trebuie să participe la activități de formare continuă a cadrelor didactice a devenit parte a sistemului ungar de educație pe durata întregii vieți. Totuși, în majoritatea țărilor, s-a ameliorat formarea continuă a cadrelor didactice, prin activitatea ministerelor educației sau a agențiilor naționale de educație. În unele cazuri, precum Polonia, s-a introdus obligativitatea fiecărei școli de a aloca fonduri pentru formarea continuă, în proporție de 1% din bugetul anual al fiecărei unități, ori s-au adoptat măsuri specifice de stimulare a promovării în carieră (Ungaria) sau de impunere ca fondul pentru formare să fie de minimum 3% din fondul anual de salarii, precum în Estonia.

Crearea unei culturi a învățării

După cum a arătat și raportul bulgar, „cultura învățării este, de re-

diile, numărul celor înscriși în învățământul superior crescând rapid. În Ungaria, implicarea părinților și co-interesarea lor în educația copiilor reprezintă principiul de bază al administrației învățământului public. Părinții au anumite drepturi pe durata studiilor școlare ale copiilor: dreptul să aleagă instituția de educație și formare, dreptul de a decide asupra capacităților, abilităților, intereselor copiilor, asupra credințelor religioase și a statutului național sau etnic. Părinții au, de asemenea, dreptul să se familiarizeze cu programa școlară a instituției de învățământ și trebuie să primească permanent detalii și informații semnificative privind progresul școlar al copiilor. În instituțiile de educație și formare sunt organizate cursuri obligatorii și structuri alternative. Părinții și elevii pot solicita frecventarea cursurilor alternative în condițiile recomandate de fiecare instituție.

Legea învățământului,

► MIRELA DALAIS

Una dintre caracteristicile învățământului românesc, fie că vorbim de cel preuniversitar sau universitar, a constat, după 1990, în schimbarea la nesfârșit a legislației. Așa se face că profesorii și elevii au tot fost bulversați, regulile schimbându-se din mers, fără nicio logică. Modificarea legilor, practic un sport național al politicienilor de după 1990, nu a ținut cont, cel puțin în domeniul educației, de faptul că elevii și cadrele didactice au nevoie de stabilitate. Principiul stabilității, mult trâmbițat de miniștrii educației de-a lungul timpului, nu a fost niciodată pus în practică, rămânând doar o vorbă aruncată. Când erau întrebați de ce tot schimbă regulile, miniștrii dădeau vina pe parlamentari, care tot schimbă legile. Evident că uitau să spună că modificările erau făcute de parlamentarii majoritari, deci de partidul din care proveneau și ei. Un copil care intră în clasa a V-a, de exemplu, ar trebui să știe foarte exact care va fi procedura de selecție și admitere la liceu și apoi de finalizare a studiilor liceale. Și pentru că am amintit de acest subiect, cea mai mare aberație îi aparține chiar actualului ministru, care, între altele fie spus, nu are nicio legătură cu învățământul. Este evident că domnia sa, de profesie este inginer constructor, confundă învățământul cu construcțiile, unde dacă beneficiarul se hotărăște să schimbe locul unei ferestre trece imediat la treabă, pe baza unei dispoziții de șantier. Ei bine, învățământul nu este precum o construcție. Aici este nevoie de stabilitate, altfel educația va slăbi și mai mult. Revenind, fără să țină cont de realitatea învățământului românesc și discuțiile cu partenerii sociali, acesta, prin ordin, a schimbat criteriile de admitere la învățământul liceal și profesional chiar înainte de începerea actualului an școlar. Nu a mai contat pentru el că procedura de selecție ar fi fost normal să fie inclusă în proiectul legii învățământului, care a intrat deja în discuții la Parlament, ci a schimbat totul dintr-un condei. Reamintim că ministrul Cristian Adomniței a eliminat testele naționale, admiterea la liceu urmând a se face în baza notelor de la tezele cu subiect unic pe țară și a mediei generale din clasele V-VIII. Numai că tezele cu subiect unic au fost introduse pentru prima dată în anul școlar precedent și erau ca un fel de proiect-pilot în ideea găsirii unei alte soluții de admitere la liceu și școala de artă și meserii. De asemenea, pentru ministrul Adomniței nu a contat nici faptul că în vară s-a lansat un sondaj de opinie în rândul elevilor, cadrelor didactice și părinților pe problema examenelor de finalizare a studiilor, inclusiv de admitere în învățământul liceal și SAM. Firesc ar fi fost ca abia după ce se strâneau rezultatele și se făcea o analiză serioasă a acestora să se aleagă cea mai bună și eficientă so-

Elevii din clasele primare vor învăța după o nouă lege

luție. Adomniței, categoric cel mai slab ministru al Educației, este clar că lucrează după principiul „unul încarcă, doi descarcă”, deci nu iese nimic bun.

Modificări legislative

În decursul anilor, Legea învățământului nr. 84/1995, care a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 167/31 iulie 1995 și a intrat în vigoare la 30 de zile de la publicare, a suferit o sumedenie de modificări. Pentru a vă face o mică idee, o să enumerăm doar o mică parte a acestora: Legea învățământului nr. 84/1995 a fost republicată în M.O. nr. 1/05 ianuarie 1996, fiind ulterior modificată și completată prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 36/1997, aprobată apoi prin Legea nr. 151/1999; Legea învățământului nr. 84/1995 a fost republicată, din nou, în Monitorul Oficial nr. 606/10.12.1999 în temeiul art. 2 din Legea nr. 151/1999. Evident că modificările nu s-au oprit în 1999, ulterior fiind vorba de peste 30 de acte normative – ordonanțe, legi, hotărâri de guvern, ordine ale ministrului Educației și Cercetării, respectiv Educației, Cercetării și Tineretului prin care i s-au adus alte retușuri,

mai mici sau mai mari. O altă modificare importantă s-a realizat prin Legea nr. 268/2003, practic o sara-bandă a modificărilor care în traducere liberă se poate numi o nebunie fără capăt.

Capacitate, teste naționale...

Prima reformă din educație, vorbind de perioada postdecembriștă, a început pe vremea fostului

Negocieri, sub semnul întrebării

După adevărate lupte și negocieri peste negocieri s-a ajuns la o formă oarecum acceptabilă a legilor. Însă, proiectele negociate cu partenerii sociali în primăvara acestui an au fost schimbate de ministrul Adomniței, acesta venind cu altă ofertă. Acest lucru și graba cu care ministrul a încercat să impună legile a dus la retragerea Federației Educației Naționale de la discuții încă de la început. Și Federația „Alma Mater” s-a retras la un moment dat în timpul negocierilor, însă a revenit într-un final la discuții.

ministru Andrei Marga, care a început să aplice prevederile Legii învățământului. Pe atunci, ministrul Marga a înființat o serie de organisme absolut necesare – precum Serviciul Național de Evaluare și Examinare, Oficiul Național al Burselor de Studii în Străinătate etc. și învățământul începea să intre pe un făgaș normal. Numai că la noi normalitatea nu prea își are locul, următorii miniștri aducând apoi tot felul de modificări, unele doar de „amorul artei”. Un astfel de exemplu îl constituie schimbarea denumirii examenului „Capacitate” în „Teste naționale”, care a avut loc pe vremea ministrului Alexandru Athanasiu. Și vorbim doar de o schimbare de denumire pentru că examenul în sine a rămas în aceeași formă ca la început, deci când s-a introdus capacitatea.

De altfel, trebuie remarcat că fiecare ministru a încercat să-și pună în felul propriu amprenta asupra sistemului de învățământ, fără a gândi o continuare a reformei în educație, așa cum ar fi fost firesc. Până la urmă totul a ținut doar de ambițiile politice, partidele de la guvernare încercând să demoleze ceea ce au construit cele de dinaintea lor.

Revigorare prin schimbare de denumire

Ecaterina Andronescu a fost un alt ministru al Educației care s-a cam jucat cu schimbările. Chipurile pentru revigorarea școlilor profesionale și de ucenici, ministrul Andronescu a eliminat respectivele denumiri, înființând școlile de artă și meserii. Numai că revigorarea sistemului de învățământ profesional nu se face prin schimbare de denumire, ci prin programe serioase și care să țină seama de realitatea pieței muncii. Ei bine, acest lucru nu s-a produs, chiar și în zilele noastre elevii fugind de așa-numitele SAM, la care ajung doar pentru că nepromovarea testelor naționale nu le permite continuarea studiilor la liceu.

Calificative și teste-grilă

O altă modificare marca Andronescu s-a referit la examenul de bacalaureat, unde la unele discipline s-au introdus exclusiv teste-grilă, iar la probele orale calificativele au luat locul notelor. Măsura nu s-a dovedit absolut deloc de bun augur, în anul respectiv bacalaureatul fiind măcinat de scandaluri. Măsura nu a ținut însă decât un an, imediat ce a venit

aproape istorie

Învățământ obligatoriu de zece clase

Cea mai consistentă modificare a Legii învățământului, ca să spunem așa, a avut loc în 2003, când s-a generalizat învățământul obligatoriu de la opt la zece clase. De asemenea, absolvenților de liceu care nu promovau toate probele li s-a dat posibilitatea să le repete în următoarea sesiune doar pe cele nepromovate. Cu alte cuvinte, cel care pica bacalaureatul nu o lua de la capăt în următoarea sesiune cu toate disciplinele de concurs, ci putea să susțină doar probele picate. Măsura funcționează și astăzi.

Procesul Bologna

Dacă majoritatea schimbărilor au vizat doar învățământul preuniversitar, Procesul Bologna a atacat puternic învățământul superior. Pentru aplicarea Procesului Bologna, deci alinierea sistemului de învățământ superior românesc la cel european, în 2004 s-a modificat structura studiilor universitare. La majoritatea facultăților, ciclul de licență s-a scurtat cu un an, iar studiile masterale au început să devină mai consistente, locurile alocate de la buget fiind din ce în ce mai multe. De asemenea, s-a redus considerabil numărul specializărilor, dar și a domeniilor de studii, care s-au stabilit foarte exact prin hotărâre de guvern. Nu trebuie uitat că procesul în sine a durat ceva, destule universități opunând o rezistență aprigă de teamă că unele cadre universitare își vor pierde cursurile. În final, după mai mul-

Noua lege, în discuții

Legea învățământului nr. 84/1995 ar putea deveni în câteva luni doar istorie. Proiectul noii legi a învățământului, dacă va ajunge în parlament, va anula fosta lege. Trebuie spus însă că odată ajunsă în parlament această lege ar putea suporta unele modificări. Unele doar pentru că actuala conducere a Ministerului Educației nu a ținut cont de părerea tuturor partenerilor sociali și, firesc, dascălii vor încerca să obțină ceea ce le-a fost acum refuzat. Plus că unele prevederi ale viitoarei legi se vor dovedi proaste și, în consecință, vor trebui modificate. Printre modificările cele mai importante trebuie amintite cele care privesc ciclurile de școlarizare. Potrivit proiectului, învățământul preuniversitar va cuprinde cinci niveluri educaționale. Primul se referă la educația timpurie, structurat pe două categorii – educație antepreșcolară până la vârsta de 3 ani și învățământ preșcolar între 3 și 6 ani și care va include grupa mică, grupa mijlocie și grupa mare. Învățământul primar va fi structurat pe cinci clase, anume clasa pregătitoare și clasele I-IV, deci mai devreme la școală cu un an față de cum era până acum. Învățământul gimnazial, numit și învățământ secundar inferior, va cuprinde cinci clase, anume clasele V-IX. Evident, nu se știe încă unde se va desfășura clasa a IX-a, adică tot la școala generală sau la liceu. O necunoscută care durează de mult timp, de când se tot vorbește de viitoarea structură școlară. Învățământul liceal, deci învățământ secundar superior, al patrulea nivel educațional, va cuprinde trei sau patru clase, anume clasele X-XII/XIII. Actualele școli de arte și meserii vor fi incluse în învățământul liceal, filiera tehnologică. Cu alte cuvinte, se vor desființa, fiind incluse în învățământul liceal. În fine, ultimul nivel educațional din preuniversitar va fi cel terțiar non-universitar, în care va fi inclus învățământul post-liceal de 1-3 clase. De asemenea, dispăre examenul de titularizare la nivel național, această schimbare fiind acceptată de FSLI și Federația „Spiru Haret”. Trebuie spus că modul în care anumiți lideri sindicalii au acceptat propunerile MECT este cel puțin suspect, însă totul se va decide în Parlament. De asemenea, învățământul superior se va conduce în baza unei alte legi, care o va înlocui pe cea actuală. Evident, și pe marginea acestui proiect de lege au fost discuții peste discuții, dezbaterile conținutului acesteia cu reprezentanții Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului.

cărora lefuri s-au dublat în 2004. Numai că această modificare nu a venit ca o recunoaștere din partea guvernărilor a muncii profesorilor, ci a avut la bază tot nemulțumirile și protestele dascălilor. De altfel, pen-

siei de serviciu pentru dascăli, unul dintre articolele noii legi a învățământului.

Problemele reale ale educației

Ceea ce pare că refuză cu obstinție guvernării să vadă sunt problemele reale ale sistemului de învățământ românesc. Nu modificările pe care le tot aduc legilor rezolvă problemele, ci miniștrii hotărâți să ia „taurul de coarne” și, odată pornit, un proces de reformă să fie dus la capăt cu cap. De altfel, părerile profesorilor, dar nu numai, sunt fie neascultate, fie ascunse sub preș.

„De ani buni de zile învățământul românesc trece printr-o tranziție perpetuă. De la un guvern la altul, educația este pasată fără milă și nimeni nu pare să vadă generațiile de semianalfabeți ce reușesc să-și cumpere, cam din 2000, examenul de bacalaureat, iar «măine» vor avea pretenția să-și asigure și intrarea pe piața muncii folosind același tertip murdar, deja la modă, adică șpaga. Familia, școala și societatea sunt factorii răspunzători de educația unui tânăr. Familia aleargă după coșul zilnic, școala este prost gestionată de oameni incompetenți, dar numiți pe criterii politice, iar societatea nu le oferă nimic acestor tineri, nici măcar modele morale ale conducătorilor țării. Permanent, tinerii se întrebă de ce să învețe. Pentru ce? Este mai ușor să trăiască în ignoranță atât timp cât au văzut un Vanghelie, ce nu știa să conjuge verbul a fi, primar în sectorul V al Capitalei. Și în loc de o reformă reală, învățământul are parte de modificări succesive, fără niciun rost. De

multe ori, stăm cu ochii doar prin diverse alte țări, fără să se țină seama de realitatea de la noi. Degeaba încercăm să copiem un model sau altul. Se uită că acele modele s-au creat în timp, nu așa de la un guvern sau altul, și când s-a decis ceva s-au făcut studii și analize serioase. Nu cred că noua lege a învățământului, doar pentru că va avea un alt număr și votată în alt an, va rezolva actuala criză din sistem. Până când nu vor fi oameni competenți la conducerea instituțiilor de învățământ, totul va fi doar vorbărie goală”, spune dna profesoară Liliana I.

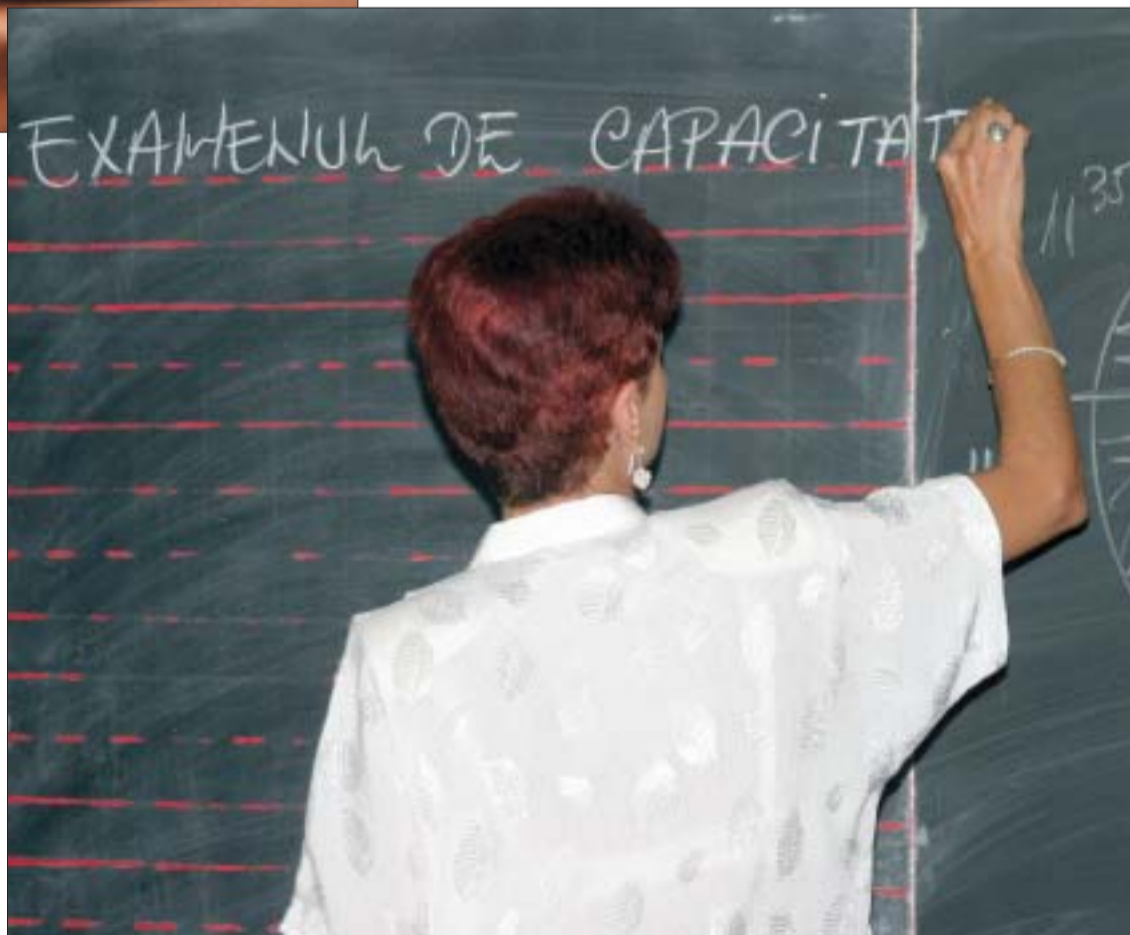
Programe stufoase

O altă problemă a educației, care privește atât preuniversitarul cât și universitarul, o constituie programele de studii. Chiar dacă prin viitoarea lege se va micșora numărul de ore, dacă predarea disciplinei respective nu va fi mai atractivă și nu se va ține cont de timpul în care trăim, totul va rămâne doar teorie. Elevii vor fi în continuare oboșiți și supra-solicitați, iar studenții vor avea și ei motive de supărare, mai ales că unii profesori le predau tot după cursuri vechi de 20 de ani.

„Categoric, programele școlare sunt prea încărcate și la finele liceului absolventul nu știe să facă nimic. În afară de o cantitate considerabilă de cunoștințe teoretice, practica va fi inamicul său cel mai mare. Nici în clasele mici nu stăm deloc bine. Îmi povestea o colegă că fetița ei din clasa a III-a în România, a fost înscrisă într-a V-a, în Italia. Noi singuri ne obosim copiii cu programe stufoase și predate neatractiv și apoi ne mirăm de ce scade în timp randamentul lor școlar”, subliniază dna profesoară E.M.

Gratuit și nu prea

„Ne-am săturat de atâtea schimbări. Miniștrii care se perindă par să nu aibă habar de ce înseamnă școala și ce trebuie făcut. Nu știu decât să facă experimente și copiii noștri sunt doar cobaii lor. Parcă suntem țințiți în loc și nu putem decât să jucăm cum ne cântă unii sau alții. Vorbim de învățământ obligatoriu și gratuit și scoatem mereu bani din buzunar. Ba fondul clasei, ba cel pentru școală, ba pentru cărți, culegeri etc. Nu mai zic de atențiile pe care le dăm la școală, la unii profesori. Că dacă alți părinți dau, parcă suntem forțați și noi. Altfel, apar imediat diferențele și copiii le simt. Ce să mai spun, parcă suntem o țară de nebuni. Nu mai scăpăm de șpăgi niciodată. Politicienii aceștia o să se joace iar cu destinele copiilor noștri. Face fiecare după cum îi vine lui și elevii trebuie să suporte consecințele. O dezorganizare și o brambureală continuă. Copilul meu este abia în clasa a IV-a, dar mă gândesc deja cu disperare când va ajunge într-a VIII-a. Cum o să intre la liceu? Cred că nu știe nimeni să-mi spună, că o să mai modifice ei ceva până atunci”, ne-a spus dna Maria Barbu, o mămică din București.

Examenul de capacitate a fost eliminat

la conducere Alexandru Athanasie revenind la formula de dinaintea Ecaterinei Andronescu. Puse una peste alta modificările s-au dovedit doar o pierdere de timp și bani, fără niciun folos pentru sistemul educațional.

te întâlniri ale rectorilor s-a ajuns la o formulă acceptată a specializărilor.

Dublarea salariilor

O altă modificare s-a referit la salarizarea cadrelor didactice, ale

tru a mai smulge ceva de la guvernării și parlamentari, profesorii au fost mereu nevoiți să iasă în stradă și să recurgă la grevă generală pentru a mai primi câte ceva la salariu. Dovadă stă chiar ultimul refuz al parlamentarilor vizavi de instituirea pen-

5^{oct} Ziua
Internațională
a Educației
2007

**Profesori
de calitate**

**pentru
un**

**învățământ
de calitate**

Education International
Internationale de l'Education
Internacional de la Educación

ȘCOALA
românească

FEN
UN SINDICAT AL
PROFESIONIȘTILOR